Size Bir Kurtarıcı Doğdu

Dr. Kari A. Vo

VAAT YAYINLARI

SIZE BIR KURTARICI DOĞDU

Dr. Kari A. Vo

VAAT YAYINLARI
KİTAP: Size Bir Kurtarıcı Doğdu
YAZAR: Dr. Kari A. Vo
ÇEVİRİ: Vaat Yayınları Ekibi

Türkçe yayın hakkı: vaatyayinlari.com © 2026
Kitapçık ile ilgili soru ve düşüncelerinizi bize yazabilirsiniz:
kitap@vaatyayinlari.com

Bu kitapçıktaki Kutsal Kitap alıntıları, Kutsal Kitap: Eski ve Yeni Antlaşma (Tevrat, Zebur, İncil), Yeni Çeviri (YC2009) metninden alınmıştır. Eski Antlaşma © 2001, 2009 Kitab-ı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma © 1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Bütün hakları saklıdır.

Copyright © International Lutheran Laymen's League. Used with permission of Lutheran Hour Ministries. All rights reserved.

VAAT
YAYINLARI

Doğuş bayramı, Tanrı'nın bize olan sevgisinin İsa Mesih'te görünür olduğu müjdeli haberi hatırlatır. Yemlikte yatan bebek, günahlarımızı yüklenmek, uğrumuza ölmek ve dirilişiyle bize sonsuz yaşam vermek için gelen Kurtarıcımızdır.

Size Bir Kurtarıcı Doğdu, Advent ve Noel dönemi boyunca Kutsal Kitap okumaları, kısa açıklamalar, dualar ve düşünme sorularıyla bu müjde üzerinde durmaya davet ediyor. Bu okumaları tek başınıza, ailenizle veya topluluğunuzla birlikte takip edebilirsiniz.

Duamız, bu sayfalar aracılığıyla İsa Mesih'i daha yakından tanımanız ve O'nun lütfunda teselli bulmanızdır. Çünkü size bir Kurtarıcı doğdu!

Vaat Yayınları

Kutsal Kitap Metinleri

"Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'le ilgili Müjde'nin başlangıcı." ***(Markos 1:1)***

"Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. … Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini– gördük." ***(Yuhanna 1:1, 14)***

"İsa Mesih'in doğumu şöyle oldu:" ***(Matta 1:18a)***

Noel'de, Tanrı'nın daha önce hiç görülmemiş, kimsenin aklına bile gelmeyecek yepyeni bir şey yaptığı zamanı kutlarız. İnsanlık tarihi boyunca insanlar göğe ve yere hükmeden, büyük güce sahip, kendilerine tapınılmasını ve kurbanlar sunulmasını isteyen ilahlara alışkındır. Dünyanın her halkının inançlarında buna benzer ilahlar vardır. Peki ama hangi halkın, insan olmak için gökten yeryüzüne inen bir Tanrısı vardır?

Hangi halkın Tanrısı bir bebek olarak dünyaya gelir, yemlikte yatar ve çobanların tapınmasını kabul eder? Hangi halkın Tanrısı, Kendisine hizmet edilmesi için değil, hizmet etmek ve birçokları uğruna canını fidye olarak vermek için Kendini alçaltır? Hangi halkın Tanrısı çarmıhta acı çekip ölür, ardından yeniden dirilerek sonsuza dek yaşar? Üstelik bütün bunları, Kendisine iman eden herkesin bu sonsuz yaşama ortak olabilmesi için yapar!

Bizim böyle bir Tanrımız var. Çünkü O bizi Kendisine ait kıldı. Bizi yaratan ve kurtaran bu Tanrı, şimdi bizi Kendisine güvenmeye çağırıyor.

Dua Edelim:
Sevgili Rab, dünyamıza gelişinin öyküsünü bir kez daha dinlerken Kutsal Ruh'un aracılığıyla Sana gerçek bir imanla güvenmemi sağla. Amin.

Düşünme Soruları
- İsa Mesih'i ilk kez ne zaman ve nasıl duydun?
- Bugüne kadar İsa Mesih'i kimlere anlattın?
- İsa Mesih'in yaşamında olması senin için neyi değiştiriyor?

"İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir:" ***(Matta 1:1)***

Matta Müjdesi'nin en sevdiğim yanlarından biri, İsa'nın atalarının uzun bir listesiyle başlamasıdır. Belki sana sıkıcı gelebilir. Doğrusu, bir zamanlar ben de öyle düşünürdüm. Ama şimdi bu soy kaydı bana çok önemli bir gerçeği hatırlatıyor: İsa, Tanrı'nın Kendisi olmasına rağmen insanlık tarihinin tam ortasında yer alıyor. İnsan soyuna gerçekten katılmış, bizimle aynı aile ağacının bir parçası olmuştur.

Bir düşün, İsa'nın soyunda kimler var!

Hem cinayet hem de zina işlemiş olan Davut'u görüyorum. Bir fahişeyle evlenen casus Salmon'u ve insan kurban eden Kral Manaşşe'yi görüyorum. Korkaklığı yüzünden karısını iki kez tehlikeye atmasına rağmen Tanrı'nın dostu olarak anılan İbrahim'i görüyorum.

Bilgeliğiyle tanınan ama sonunda putperestliğe sürüklenen Süleyman da bu soyda yer alıyor. Kötü insanlarla arkadaşlık ettiği için neredeyse canından olacak olan iyi kral Yehoşafat da öyle. Bir de Rut var. Yabancı bir ülkeden gelen, yoksul bir genç kadın. Yaşadığı yerde toprak sahibi bir adamla evleniyor ve sonunda bir kralın büyük büyükannesi oluyor.

Sonra Hizkiya'yı görüyorum. Sahip olduğu zenginlikleri ve gücünü gösterme isteğine kapılarak ülkesinin geleceğini tehlikeye atan bir kral. Bir de Tanrı'nın kendisine dilediği mucizeyi isteme fırsatı verdiği, ama bu teklifi geri çeviren Ahaz var. Ne kadar farklı, ne kadar karmaşık bir aile geçmişi! İşte İsa, bütün bu insanların oluşturduğu büyük insanlık mozaiğinin içine doğdu. Bu da demek oluyor ki O, bizim insanlık ailemizin de bir parçası oldu.

İnsanlık bazen hayranlık uyandıran iyilikler sergiliyor, bazen de günahın ve kötülüğün içinde kayboluyor. Hepimiz kusurları, başarısızlıkları ve günahları olan insanlarız. Ama İsa tam da böyle insanları kurtarmak için geldi. Bizden uzak durmadı. İnsanlığımızı üstlendi, aramızda yaşadı ve ölümüyle dirilişi aracılığıyla bizi kurtardı.

Dua Edelim:
Sevgili Rab, bize böylesine yaklaşmış olmana çok seviniyorum. Aramıza geldiğin için Sana şükrediyorum. Lütfen her zaman benimle kal. Amin.

Düşünme Soruları

- Senin aile geçmişinde de sıra dışı yaşam öyküleri olan insanlar var mı?
- Sence Tanrı, İsa'nın atalarının yalnızca iyi yönlerini değil, günahlarını ve başarısızlıklarını da neden Kutsal Kitap'ta açıkça gösteriyor?
- İsa'nın soyunda böylesine kusurlu insanların bulunması, Tanrı'nın sana nasıl baktığı hakkında ne söylüyor?

HİRODES'İN HÜKÜMDARLIĞI DÖNEMİNDE —— 1 ARALIK 2026, SALI

"Yahudiye Kralı Hirodes zamanında, Aviya bölüğünden Zekeriya adında bir kâhin vardı. Harun soyundan gelen karısının adı ise Elizabet'ti. Her ikisi de Tanrı'nın gözünde doğru kişilerdi, Rab'bin bütün buyruk ve kurallarına eksiksizce uyarlardı. Elizabet kısır olduğu için çocukları olmuyordu. İkisinin de yaşı ilerlemişti." ***(Luka 1:5-7)***

Luka, anlatısına oldukça karanlık bir dönemi hatırlatarak başlıyor. Çünkü "Hirodes zamanında" ifadesi yalnızca bir tarih belirtmiyor. Aynı zamanda Yahudiye'nin nasıl bir kral tarafından yönetildiğini de hatırlatıyor. Hirodes, çevresindeki herkesten kuşkulanan, her yerde kendisine karşı düşmanlar gören acımasız bir hükümdardı. Öyle ki kendisine karşı komplo kurduklarından şüphelendiği kendi karısını ve çocuklarını bile öldürtmüştü. Böyle bir kralın yönetimi altında kimse kendini güvende hissedemezdi. Gerçekten karanlık günlerdi.

Zekeriya ile Elizabet içinse bu karanlığa bir de kişisel acıları ekleniyordu. Tanrı'yı sevmelerine ve O'nun buyruklarına bağlı yaşamalarına rağmen hiç çocuk sahibi olamamışlardı. Artık ikisi de yaşlanmıştı. Acaba Tanrı onları cezalandırıyor muydu? Çevrelerindeki insanlar muhtemelen böyle düşünüyordu. Ne yazık ki insanlar başkalarının yaşadığı acıları bazen hemen Tanrı'nın cezası olarak yorumlar. Böyle sözler, zaten acı çeken birinin yükünü daha da ağırlaştırır.

Ama Tanrı, bütün bu karanlığın ortasında dünyaya ışığını göndermeye hazırlanıyordu. Kendi Oğlu İsa Mesih'i, dünyanın Işığı'nı, insan olarak dünyaya göndermek üzereydi. İsa, çektiği acılar, ölümü ve dirilişi aracılığıyla hepimizi kurtarmak için gelecekti. Zekeriya ile Elizabet'in doğacak oğlu ise O'nun yolunu hazırlayacaktı. Bütün bu yıllar boyunca Tanrı onları unutmamıştı. Dualarının cevapsız kaldığını düşündükleri zamanlarda bile Tanrı kendi tasarısını gerçekleştiriyordu.

Tanrı onları unutmamıştı. Bizi de unutmadı.

Dua Edelim:
Sevgili göksel Baba, yaşamımdaki karanlığı Sen görüyorsun. Oğlun İsa Mesih'in ışığıyla yüreğimi aydınlat. Amin.

Düşünme Soruları

- Şu sıralar yaşamında seni üzen, kaygılandıran ya da karanlıkta hissettiren şeyler neler?
- Hiç Tanrı'nın seni unuttuğunu düşündüğün zamanlar oluyor mu?
- Zor zamanlarında İsa Mesih'te nasıl yardım ve umut buluyorsun?

“Zekeriya, hizmet sırasının kendi bölüğünde olduğu bir gün, Tanrı’nın önünde kâhinlik görevini yerine getiriyordu. […] Bu sırada, Rab’bin bir meleği buhur sunağının sağında durup Zekeriya’ya göründü. Zekeriya onu görünce şaşırdı, korkuya kapıldı. […] Melek, ‘Korkma, Zekeriya’ dedi, ‘Duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak, adını Yahya koyacaksın. Sevinip coşacaksın. Birçokları da onun doğumuna sevinecek. O, Rab’bin gözünde büyük olacak.’” ***(Luka 1:8a, 11-12a, 13-15a)***

Tanrı, Zekeriya ile Elizabet’e ne kadar büyük bir armağan veriyor! Yüzlerce yıllık sessizliğin ardından Tanrı, eski zamanlarda yaptığı gibi yeniden harekete geçiyor. Çocuk sahibi olabilecek yaşları çoktan geçmiş bir çifte mucizevi bir şekilde bir çocuk veriyor. Üstelik bu çocuğa özel bir görev de emanet ediyor. Peki bu görev nedir? Kutsal Kitap şöyle diyor:

“İsrailoğulları’ndan birçoğunu, Tanrıları Rab’be döndürecek. […] Rab için hazırlanmış bir halk yetiştirmek üzere…” ***(Luka 1:16b, 17b)***

Ama halk neye hazırlanacaktı? Tanrı’nın Kendisi dünyamıza geliyordu! Tanrı, gerçek bir insan olarak aramıza katılacak, bizden biri olacaktı. Yaşamak, ölmek ve yeniden dirilmek üzere dünyaya gelecekti. Bütün bunları bizi kötülüğün güçlerinden kurtarmak için yapacaktı.

Zekeriya’nın oğlu Yahya’nın görevi de işte bu büyük olayın yolunu hazırlamaktı. Yahya, İsa Mesih’in gelişini duyuracak ve insanları O’nu karşılamaya hazırlayacaktı. Çünkü İsa, bizim Kurtarıcımız olmak için geliyordu. Ne kadar olağanüstü bir armağan!

Tanrı, Zekeriya’ya bu büyük kurtuluş tasarısının bir parçası olma ayrıcalığını verdi. Bize de bu olaydan haberdar olma, bunun sevincini yaşama ve İsa Mesih’i kendi Kurtarıcımız olarak kabul etme ayrıcalığını verdi.

Tanrı’nın bize verdiği en büyük armağan, İsa Mesih’in Kendisidir.

Dua Edelim:
Sevgili Rab, dünyamıza geldiğin için Sana şükrediyorum. Sen benim için ne kadar değerli bir armağansın! Amin.

Düşünme Soruları

- İsa Mesih dışında, bugüne kadar aldığın en güzel armağan neydi?
- İsa Mesih bize verilmiş bir armağansa, O’nu kim verdi? Neden?
- İsa Mesih sonsuza dek seninle kalacak bir armağan mı? Neden böyle düşünüyorsun?

*“Zekeriya meleğe, ‘Bundan nasıl emin olabilirim?’ dedi. ‘Çünkü ben yaşlandım, karımın da yaşı ilerledi.’” **(Luka 1:18)***

Zekeriya’nın verdiği tepkiyi anlamakta zorlanmıyorum. Sonuçta karşımızda, yaşamının büyük bir bölümünü bir oğul sahibi olmak için dua ederek geçirmiş yaşlı bir adam var. Belki de yıllardır ettiği bu dua artık bir alışkanlığa dönüşmüştü. Öyle uzun zaman geçmişti ki Zekeriya, Tanrı’nın bu duasını gerçekten yanıtlayabileceğini düşünmüyor bile olabilirdi.

Ama Tanrı, Zekeriya’nın duasını ciddiye alıyordu. Üstelik ona beklediği şeyin artık gerçekleşeceğini, hem de o yıl içinde gerçekleşeceğini söylüyordu. Peki ya Zekeriya? Doğrusu, bunca yıldan sonra bu armağanı hâlâ isteyip istemediğini merak ediyorum! Belki de bir anda aklına ağlayan bebekler, uykusuz geceler ve çocuk yetiştirmenin bitmek bilmeyen sorumlulukları gelmişti. Sonuçta artık genç değildi! Tanrı’nın sabırlı olmasına ve olaylara biraz da mizahla yaklaşmasına seviniyorum. Üstelik yalnızca Zekeriya’ya karşı değil, bize karşı da böyle davranıyor.

Çünkü bizim de Tanrı’nın dualarımızı yanıtladığı, ama verdiği yanıtın alıştığımız düzeni bir anda altüst ettiği zamanlar oluyor. Ne yapacağımızı şaşırıyoruz. Bazen Tanrı’nın verdiği şey iyi olsa, hatta uzun zamandır bunun için yalvarıp yakarsak bile, bir anda bütün zorlukları ve olumsuz yönleri gözümüzde büyütmeye başlıyoruz. Sonunda da karşımıza çıkan bu yeni durumu karşılayacak cesareti gösteremiyoruz.

Ne iyi ki Tanrı bizim böyle olduğumuzu biliyor ve buna rağmen bizi seviyor!Tanrı, Zekeriya’dan vazgeçmedi. Ona vaat ettiği armağanı geri almadı. Bizden de vazgeçmiyor. Zaten nasıl vazgeçebilir ki? Bizi kendi sevgili ailesinin bir parçası yapmak için ölüp dirilen Rabbimiz, bizi nasıl terk edebilir?

Dua Edelim:
Sevgili Rab, yaşamımda yeni bir şey yaptığında korkuya ve kuşkuya kapılıp geri çekildiğim zamanlarda bana sabır gösterdiğin için Sana şükrediyorum. Sana güvenmeme yardım et. Amin.

Düşünme Soruları

- Yetmiş yaşında bir çocuk sahibi olmak ister miydin?
- Neden isterdin ya da neden istemezdin?
- Tanrı yaşamında seni ne zaman hiç beklemediğin bir şekilde şaşırttı?

"Melek ona şöyle karşılık verdi: 'Ben Tanrı'nın huzurunda duran Cebrail'im. Seninle konuşmak ve bu müjdeyi sana iletmek için gönderildim. İşte, bunların gerçekleşeceği güne dek dilin tutulacak, konuşamayacaksın. Çünkü belirlenen zamanda yerine gelecek olan sözlerime inanmadın.'" ***(Luka 1:19-20)***

Tanrı'nın, melek Cebrail aracılığıyla ortaya koyduğu mizah anlayışı çok hoşuma gidiyor. Sonuçta Tanrı, Zekeriya'ya öfkelenebilirdi, öyle değil mi? Ama öfkelenmiyor. Bunun yerine Cebrail aracılığıyla ona içinde bulunduğu durumu hatırlatıyor. Sanki şöyle diyor: "Bir dakika! Şu anda bir melekle konuşuyorsun. Hem de Tanrı'nın huzurunda duran bir melekle! Beni görüyorsun, değil mi? Öyleyse söylediklerimden neden kuşku duyuyorsun?"

Ardından Tanrı, Zekeriya'ya istediği o ek işareti veriyor. Zekeriya kuşkuyla, "Bundan nasıl emin olabilirim?" diye sormuştu. Melek de Tanrı adına sanki şöyle karşılık veriyor: "Pekâlâ, madem bir işaret istiyorsun, önümüzdeki dokuz ay boyunca konuşamayacaksın. Bu senin için yeterli bir işaret olur mu?" Kendi eşimi düşünüyorum. O bir pastör. Acaba dokuz ay boyunca hiç konuşamadan yaşayabilir miydi? Bir vaiz için ne büyük bir sınav olurdu! Zavallı adam!

Ama bu, sevgiyle verilen bir terbiyeydi. Çünkü Zekeriya gerçekten de Tanrı'nın vaadinin gerçekleştiğini görecekti. Oğlu Yahya'nın doğumuna tanık olacaktı. Yahya, Tanrı'nın dünyamıza gelişinin ilk gözle görülür, elle tutulur işareti olacaktı. Çünkü Yahya, İsa Mesih'in gelişinden önce gönderilen kişiydi. Hem gerçek Tanrı hem de gerçek insan olan İsa'nın yolunu hazırlayacaktı. İsa, dünyayı kurtarmak için canını ölüme teslim edecek, ardından ölümden dirilerek hepimize yaşam verecekti.

Tanrı, Zekeriya'nın kuşkusuna rağmen vaadinden vazgeçmedi. Onun imanının zayıflığı, Tanrı'nın sadakatini değiştirmedi. Bizim için de ne büyük bir teselli! Çünkü Rabbimiz, inanmakta zorlandığımız zamanlarda bile bize sabır gösteriyor ve bizi sevmeye devam ediyor.

Dua Edelim:
Sevgili Rab İsa, Sana inanmakta zorlandığım zamanlarda bana sabır gösterdiğin için teşekkür ederim. Bütün kuşkularıma rağmen beni sevmeye devam ettiğin için Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- Tanrı'nın bir mizah anlayışı olduğunu düşünmek seni şaşırtıyor mu?
- Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın mizah anlayışını görebildiğin başka olaylar hatırlıyor musun?
- Yahya'nın doğumu neden İsa Mesih'in gelişinin bir işaretiydi?

“Zekeriya, görev süresi bitince evine döndü. Bir süre sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı. ‘Bunu benim için yapan Rab’dir’ dedi. ‘Bu günlerde benimle ilgilenerek insanlar arasında utancımı giderdi.’” ***(Luka 1:23-25)***

Elizabet’in neden beş ay boyunca kendisini insanlardan uzak tuttuğunu merak ediyorum. Acaba bebeğini kaybetme ihtimalinden korktuğu ve hamileliğinin sağlıklı ilerlediğinden emin olmak istediği için mi böyle yaptı? Nedense bana pek öyle gelmiyor. Çünkü Elizabet’in, Tanrı’nın kendilerine bir oğul vereceğine ilişkin vaadinden kuşku duyduğunu gösteren hiçbir belirti yok.

Belki de hamile olduğunu öğrendiklerinde komşularının vereceği tepkilerle uğraşmak istemiyordu. Sonuçta insanların her konuda söyleyecek bir sözü vardır. Üstelik çoğu zaman kimse sormadığı hâlde düşüncelerini dile getirmekten de çekinmezler. Ama bana kalırsa Elizabet’in insanlardan uzak durmasının çok daha derin bir nedeni vardı: Tanrı’yla baş başa kalmak. Belki de Tanrı’nın kendisine verdiği bu armağan üzerinde düşünmek, O’na şükretmek ve geleceğe hazırlanmak istiyordu.

Çünkü Yahya’nın annesi olmak hiç de sıradan bir sorumluluk değildi. Bu çocuk, İsa Mesih’in Kendisi için yolu hazırlayacaktı! Elizabet’in saatler boyunca hem oğlunun gelecekte yapacaklarını hem de İsa’nın dünyaya gelişinin ne anlama geldiğini düşündüğünü hayal edebiliyorum. Aslında Tanrı’nın yapacakları Kutsal Yazılar’da önceden bildirilmişti. Tanrı’nın Kendisi insan olarak dünyamıza gelecek, bizden biri olacak ve bizi günahın ve ölümün gücünden kurtaracaktı. Üstelik bunu kolay bir yoldan yapmayacaktı. Bir kralın görkemli gücünü sergileyerek değil, çarmıhta utanç verici bir ölüme katlanarak ve ardından ölümden dirilerek gerçekleştirecekti. Acaba Elizabet dua ederken ve bütün bunlar üzerinde düşünürken Tanrı’nın kurtuluş tasarısının nasıl gerçekleşeceğini anlayabilmiş miydi?

Belki bir gün kendisine sorma fırsatımız olur.

Dua Edelim:
Sevgili Tanrı, Kurtarıcımız olmak için bizzat dünyamıza geldiğin için Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- Yaşamında büyük bir sorumluluk üstlenmeden ya da önemli bir işe başlamadan önce nasıl hazırlanırsın?
- Yahya’nın görevi, İsa Mesih’in hizmetine nasıl katkıda bulunacaktı?
- Sence Tanrı bizi kurtarmak için neden bir melek ya da yarattığı başka bir varlığı göndermek yerine bizzat Kendisi geldi?

"Altıncı ayında Tanrı, melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adında bir adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di. Melek ona, 'Selam, ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız! Rab seninledir' dedi. Söylenenlere çok şaşıran Meryem, bu selamın ne anlama gelebileceğini düşünmeye başladı." ***(Luka 1:26-29)***

Sevgili Meryem! Kim bilir ne kadar şaşırmıştı! Belki çamaşır yıkarken ya da tavukları yemlerken, günlük işlerinden biriyle uğraştığı sırada karşısında bir melek belirivermişti. Üstelik meleğin onu selamlama biçimi de oldukça şaşırtıcıydı: "Tanrı'nın lütfuna erişen kız!" ve "Rab seninledir!"

Acaba Meryem, meleğin yanlış eve geldiğini düşünmüş olabilir miydi? Aslında böyle düşünmesi için geçerli nedenleri vardı. Sonuçta Meryem Kutsal Yazılar'ı biliyordu. Tanrı geçmişte de bir çocuğun doğumunu müjdelemek için meleklerini göndermişti. Ancak bu haberler hep evli kadınlara, çoğu zaman da yaşı ilerlemiş kadınlara verilmişti.

Evlenmemiş genç kızlara böyle bir haber verilmezdi. En azından o güne kadar böyle bir şey olmamıştı. Ama Meryem meleği dinledi. Ve Tanrı'nın olağanüstü bir şey yapmak üzere olduğunu öğrendi. Tanrı, kendi Oğlu'nu gerçek bir insan olarak dünyaya gönderecekti. Üstelik bu büyük tasarıyı gerçekleştirmek için Meryem'i kullanacaktı.

Böylece biz de Tanrı'nın lütfuna eriştik. Çünkü Tanrı bize İsa Mesih'i verdi. İsa, çektiği acılar ve çarmıhtaki ölümü aracılığıyla Kurtarıcımız oldu. Ardından ölümden dirilerek bize yaşam verdi. Artık meleğin Meryem'e söylediği "Rab seninledir!" sözü, İsa Mesih'e iman eden hepimiz için de büyük bir tesellidir. Çünkü Rabbimiz bizi asla terk etmeyeceğine söz verdi.

İsa Mesih bizimledir ve sonsuza dek bizimle kalacaktır.

Dua Edelim:
Sevgili göksel Baba, Oğlun İsa Mesih'i dünyamıza gönderdiğin için Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- Sence Tanrı, bir prenses yerine neden küçük bir kasabada yaşayan sıradan ve alçakgönüllü bir genç kızı seçti?
- Tanrı'nın evli bir kadın yerine bakire bir genç kızı seçmesinin nedeni ne olabilir?
- İsa Mesih'in sonsuza dek seninle olduğunu bilmek senin için ne anlama geliyor?

"Melek ona, 'Korkma Meryem' dedi, 'Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin. Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. O büyük olacak, kendisine Yüceler Yücesi'nin Oğlu denecek. Rab Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek. O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir.'" ***(Luka 1:30-33)***

Melek, Meryem'i ilk selamladığında ona "Tanrı'nın lütfuna erişen kız" diye seslenmişti. Hemen ardından aynı gerçeği bir kez daha vurguluyor: "Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin." Meleğin bu ifadeyi tekrar etmesi, üzerinde durulması gereken önemli bir şey olduğunu gösteriyor. Peki, Tanrı'nın lütfuna erişmek ne anlama geliyor? Bu sözcüğün Grekçedeki karşılığına baktım. Kutsal Kitap'ın başka yerlerinde "lütuf" olarak çevirdiğimiz sözcükle aynı kökten geliyor.

Meryem, Tanrı'dan olağanüstü bir armağan almak üzereydi: Kurtarıcımız İsa Mesih'in annesi olacaktı. Ama bu armağanı kendi çabalarıyla kazandığı ya da bir şekilde hak ettiği için almıyordu. Tanrı ona bu armağanı veriyordu çünkü Tanrı lütufkârdır, sevgi ve merhametle doludur. O'nun iyiliği, karşılık beklemeden ve bol bol Meryem'in üzerine dökülüyordu.

Aslında aynı şey bizim için de geçerli değil mi? Biz de Tanrı'nın lütfuna eriştik. Ama bunu yaptığımız iyi işler sayesinde ya da kendi çabalarımızla hak ettiğimiz için değil, Kurtarıcımız İsa Mesih sayesinde aldık. Çünkü İsa bizi öylesine seviyor ki bizim uğrumuza kendi canını bile verdi. Üstelik bununla da kalmadı. Ölümden dirildi ve Kendisine iman eden bizleri de kendi sonsuz yaşamına ortak etmek istiyor.

İsa Mesih, sonsuza dek O'nunla birlikte olmamızı istiyor. Tanrı'nın bize gösterdiği lütuf işte böylesine büyüktür. Biz bunu hak etmedik, kazanmadık. Ama O, sevgisiyle bize karşılıksız olarak verdi.

Dua Edelim:
Sevgili Rab, beni böylesine çok sevdiğine inanmak bazen bana zor geliyor. Ama sevginden dolayı Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- Yaşamında, hak etmediğin ya da kazanmak için hiçbir şey yapmadığın hâlde sana verilen güzel bir armağanı hatırlıyor musun?
- Sence İsa Mesih seni neden bu kadar çok seviyor?
- Tanrı'nın lütfuna erişmiş biri olduğunu bilmek sana ne hissettiriyor?

“Meryem meleğe, ‘Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki’ dedi. Melek ona şöyle yanıt verdi: ‘Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi’nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek. Bak, senin akrabalarından Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır. Tanrı’nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur.’” ***(Luka 1:34-37)***

Meryem’in meleğe verdiği yanıtın sadeliği çok hoşuma gidiyor. Tartışmıyor, kuşku duymuyor, yalnızca bir soru soruyor: “Bu nasıl olacak?”

Çünkü Meryem çocukların nasıl dünyaya geldiğini biliyor. Bakire bir genç kızın normal şartlarda hamile kalamayacağının da farkında. Bu yüzden Tanrı’nın tasarısının nasıl gerçekleşeceğini anlamak istiyor. Acaba Yusuf’la düğünlerini daha erkene mi almaları gerekiyor? Yoksa başka bir şey mi olacak? Melek, Meryem’in kuşku duymadığını, yalnızca işin nasıl gerçekleşeceğini anlamaya çalıştığını biliyor. Bu nedenle ona aynı açıklıkla yanıt veriyor.

Sanki şöyle diyor: “Hayır, bütün bu ayrıntılar için endişelenmene gerek yok. Kutsal Ruh bunu bir mucizeyle gerçekleştirecek.” Ardından Meryem’e akrabası Elizabet’ten söz ediyor. Çocuk sahibi olması artık mümkün görünmeyen Elizabet de hamile! Tanrı onun yaşamında da insanın olanaksız gördüğü bir şeyi gerçekleştirmişti.

Böylece Meryem’in önünde sevinmek için hiçbir engel kalmıyor. Bu mucizeyi gerçekleştirmek için kendisinin bir şey yapması gerekmiyor. Yapması gereken tek şey, Tanrı’nın verdiği bu olağanüstü armağanı, Tanrı’nın kendi Oğlu’nu, kabul etmek ve O’nunla sevinmek.

Aslında biz de aynı sevinci yaşayabiliriz. Her şeyi kendi gücümüzle gerçekleştirmek zorunda değiliz. Tanrı’nın kurtuluş tasarısını tamamlamak için bizim yapmamız gereken bir şey yok. Çünkü İsa Mesih zaten dünyamıza geldi. O, bizi Kendisine ait kılmak için doğdu, yaşadı, öldü ve ölümden dirildi.

Bu nedenle kaygılarımızı bir kenara bırakıp sevinç duyabiliriz. Kurtuluşumuz bizim başardığımız bir şey değil, Tanrı’nın bize verdiği armağandır.

Dua Edelim:
Sevgili Rab, her şeyi Senin gerçekleştirdiğini bilmek bana büyük sevinç veriyor. İhtiyacım olan her şeyi bana verdin. Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- Meryem’in yerinde olsaydın ve bir melek sana böyle bir haber verseydi, nasıl karşılık verirdin? Neden?
- Her şey Tanrı’nın egemenliği altındaysa kaygılanmamıza gerek var mı?
- Tanrı’ya daha çok güvenmeyi nasıl öğrenebiliriz?

“Meryem, ‘Ben Rab’bin kuluyum’ dedi, ‘Bana dediğin gibi olsun.’ Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı.” ***(Luka 1:38)***

Meryem oldukça ilginç bir durumla karşı karşıya. Tanrı, en azından doğrudan doğruya, onun rızasını istemiyor. Melek yalnızca olacakları bildiriyor: “İşte böyle olacak.” Peki bu biraz haksızlık gibi mi görünüyor?

Ama bir düşünelim. Tanrı’ya ait olan bizler, yaşamlarımızı O’nun hizmetine sunmayı zaten kabul etmedik mi? Örneğin eşim, acil bir durumda yardıma ihtiyacı olan bir dostumuza benim de yardım edeceğime söz vermeden önce bana danışmak zorunda hissetmez. Çünkü yüreğimi tanır. Böyle bir durumda ne yapacağımı bilir. Elbette yardım etmeyi kabul ederim!

Rab de Meryem’in yüreğini tanıyordu. O’nu sevdiğini biliyordu. Kendisine verdiği bu Armağan’ı gerçekten bir armağan olarak göreceğini de biliyordu. Üstelik ne büyük bir armağan! Meryem için hem olağanüstü bir onur hem de büyük bir sorumluluktu. Ve Tanrı’nın Meryem’in yüreğini ne kadar iyi tanıdığını daha sonra görüyoruz.

Meryem, Elizabet’i ziyaret ettiğinde Tanrı’nın kendisi aracılığıyla gerçekleştirdiği olağanüstü iş için sevinçle doluyor ve Rab’bi yücelten bir övgü ezgisi söylüyor. Çünkü Tanrı, Kurtarıcımız İsa Mesih’i dünyaya göndermek için onu seçmişti. Aslında bizim için de durum farklı değil.İsa Mesih’e hizmet etmenin büyük bir onur ve bereket olduğunu biliyoruz. Çünkü O, bizi öylesine sevdi ki uğrumuza öldü ve ölümden dirildi. Rab’bin bizden istediği belirli bir görevi yapmaktan her zaman hoşlanmayabiliriz. Bazen bu görev zor, yorucu ya da fedakârlık gerektiren bir şey olabilir. Ama asıl önemli olan, o işi yapmaktan ne kadar hoşlandığımız değildir.Önemli olan, yaptıklarımızla İsa’ya olan sevgimizi gösterebilmemizdir.

Çünkü O bizi önce sevdi. Biz de O’nu seviyoruz. Bu nedenle Rab’bin bize verdiği hizmet fırsatlarını sevinçle karşılıyoruz. O’na duyduğumuz sevgiyi yalnızca sözlerimizle değil, yaşamımızla da göstermek istiyoruz.

Dua Edelim:
Sevgili Rab, beni ne kadar çok sevdiğini biliyorum. Ben de Seni seviyorum. Beni uygun gördüğün şekilde hizmetinde kullan. Amin.

Düşünme Soruları

- Seni öylesine seven ve sana güvenen kimler var ki yardıma ihtiyaç duyduklarında sana sormadan bile yardım edeceğinden emin olabilirler?
- Bu insanların yardımına neden koşarsın?
- Tanrı, Kendisine duyduğun sevgiden dolayı yerine getireceğini bilerek sana hangi hizmeti ya da sorumluluğu emanet etti?

"O günlerde Meryem kalkıp aceleyle dağlık bölgeye, Yahuda ilindeki bir kente gitti. Zekeriya'nın evine girip Elizabet'i selamladı. […] Elizabet Kutsal Ruh'la doldu. Yüksek sesle şöyle dedi: 'Kadınlar arasında kutsanmış bulunuyorsun, rahminin ürünü de kutsanmıştır! Nasıl oldu da Rabbim'in annesi yanıma geldi? Bak, selamının sesi kulaklarıma eriştiği an, karnımdaki çocuk sevinçten hopladı.'" ***(Luka 1:39-40, 41b-44)***

Elizabet'in verdiği tepki çok hoşuma gidiyor. Meryem'in, üstelik onun rahminde bulunan İsa'nın da kendisini ziyarete geldiğini anladığı anda sevinçle haykırıyor! Karnındaki bebek Yahya da aynı nedenle sevinçten sıçrıyor.

Aslında bizim de sevinçle haykırmak, hatta yerimizde duramayacak kadar sevinmek için çok büyük bir nedenimiz var. Çünkü İsa Mesih bize geldi! Üstelik biz, O'nun bize gelmesini hak etmiş insanlar değildik. O'nun üzerinde hiçbir hakkımız yoktu. Böylesine büyük bir sevgi ve bereket göreceğimizi beklememiz için hiçbir nedenimiz de yoktu.

Ama Tanrı gerçekten bize geldi. İnsan olup aramızda yaşadı. Bizden biri oldu.Üstelik yalnızca kısa bir ziyaret için değil, sonsuza dek Kurtarıcımız olmak için geldi.İsa Mesih, çektiği acılar ve çarmıhtaki ölümü aracılığıyla kötülüğün üzerimizdeki gücünü kırdı. Şimdi ise ölümden dirilmiş olarak sonsuza dek yaşıyor. Bu nedenle biz de O'nunla birlikte sonsuza dek yaşayacağımızı biliyoruz.

Artık O'nu hiçbir zaman kaybetmeyeceğiz. O da bizi asla kaybetmeyecek.Çünkü O'nun sevgisi ve merhameti sonsuza dek sürer.

Elizabet'in sevincini düşündüğümüzde, aslında bizim sevincimizin ne kadar büyük olması gerektiğini de anlayabiliriz. O, henüz doğmamış olan Kurtarıcı'nın kendisini ziyaret etmesine sevinmişti. Biz ise bu Kurtarıcı'nın bizim için neler yaptığını biliyoruz. İsa bizim için yaşadı, bizim için öldü ve ölümden dirildi. Şimdi de sonsuza dek O'na aitiz.

Dua Edelim:
Sevgili Rab, benim yaşamıma da geldiğin ve beni sonsuza dek Kendine ait kıldığın için Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- Bugüne kadar yaşamında başına gelen en güzel şey neydi? (Bu kez "İsa Mesih" demek yok!)
- Bu güzel şeyi ilk yaşadığında nasıl tepki verdin? Neler hissettin?
- İsa Mesih'in seni, evet, bizzat seni, kendi sevinci olarak gördüğünü bilmek seni şaşırtıyor mu? İbraniler 12:2'yi oku ve üzerinde düşün.

“Meryem şöyle dedi: ‘Canım Rab’bi yüceltir; ruhum, Kurtarıcım Tanrı sayesinde sevinçle coşar. Çünkü O, sıradan biri olan kuluyla ilgilendi. İşte, bundan böyle bütün kuşaklar beni mutlu sayacak. Çünkü Güçlü Olan, benim için büyük işler yaptı. O’nun adı kutsaldır.’ […] Meryem, üç ay kadar Elizabet’in yanında kaldı, sonra evine döndü.” ***(Luka 1:46-49, 56)***

Meryem öylesine büyük bir sevinç yaşıyor ki Tanrı’nın kendisi için yaptıklarını anlatırken sözleri bir övgü ezgisine dönüşüyor. Sevinmek için gerçekten de çok büyük bir nedeni var!

Önündeki dokuz ay boyunca Meryem, kendisinden önce ya da sonra hiç kimsenin yaşamadığı kadar yakın bir şekilde Tanrı’yla bağlantılı olacak. İsa’yı rahminde taşırken O’nun bütün fiziksel ihtiyaçlarını Meryem’in bedeni karşılayacak. Soluduğu oksijen, aldığı besinler ve bedeninin sağladığı sıcaklık, İsa’nın anne rahmindeki gelişimini sürdürebilmesini sağlayacak. Meryem’in yedikleri ve yaşadığı zorluklar da bebeğin gelişimini etkileyecek. İsa’nın duyduğu ilk ses annesinin sesi olacak. Meryem’in yaşadığı duyguların bedeninde oluşturduğu değişimler de O’nu etkileyecek. Tanrı’nın Oğlu, gerçek bir insan olarak annesine bütünüyle bağımlı olacak. Tanrı’nın Meryem’e verdiği bu görev ne büyük bir onur ve ne büyük bir güven göstergesi!

Üstelik bu yakınlık İsa’nın doğumuyla sona ermeyecek. İsa dünyaya geldikten sonra da uzun yıllar boyunca Meryem’e ve Yusuf’a neredeyse tamamen bağımlı olacak. Onlar İsa’yı koruyacak, besleyecek, O’na barınacak bir yuva sağlayacak ve O’nu yetiştirecekler.

Tanrı bütün bunları öyle düzenledi ki bir zamanlar annesinin ve Yusuf’un bakımına ihtiyaç duyan İsa, sonunda hepimizin kendisine ihtiyaç duyduğu Kurtarıcı olacaktı. Kendi canı pahasına bizi kurtaran ve sonsuza dek yaşayan Rabbimiz, artık bütün umudumuzu bağladığımız Kişi’dir. O, sevgili Kurtarıcımız ve yüreklerimizin huzur bulduğu yuvadır.

Dua Edelim:
Sevgili İsa, Sana güvenmekten ve yaşamımı Sana emanet etmekten mutluluk duyuyorum. Sen beni hiçbir zaman yüzüstü bırakmadın ve asla bırakmayacaksın. Amin.

Düşünme Soruları

- Birine yakın olabilmek ve onun yanında kendini güvende hissedebilmek için nelere ihtiyaç duyarsın?
- Kendinden başka birine güvenmek ve ona ihtiyaç duyduğunu kabul etmek senin için kolay mı? Neden?
- Rab’be güvenmek konusunda bugüne kadar neler yaşadın?

“Elizabet’in doğum yapma zamanı geldi ve bir oğul doğurdu. Komşularıyla akrabaları, Rab’bin ona ne büyük merhamet gösterdiğini duyunca onun sevincine katıldılar.” ***(Luka 1:57-58)***

Elizabet’in komşuları, Tanrı’nın ona büyük merhamet gösterdiğini duyduklarında onun adına sevindiler. Yahya’nın doğumundan sekiz gün sonra, sünnet edildiği gün bu sevinci paylaşmak ve kutlamak için bir araya geldiler.

Peki, burada sözü edilen “büyük merhamet” tam olarak ne anlama geliyor? Sanırım komşularının ilk düşündüğü şey, Elizabet’in doğumdan sağ salim çıkmış olmasıydı. O dönemde doğum yapmak oldukça tehlikeliydi. Üstelik Elizabet gibi yaşı ilerlemiş bir kadın için bu tehlike daha da büyüktü. Ancak Tanrı’nın gösterdiği merhamet yalnızca bununla sınırlı değildi. Çocuk sahibi olamamanın, yaşlılıkta kendinize bakacak kimsenin bulunmaması anlamına gelebildiği bir toplumda, Yahya’nın doğumu gerçekten de büyük bir merhametti.

Böylece Yahya, hem Elizabet hem de kocası Zekeriya için güvenlik ve gelecek güvencesi anlamına geliyordu. Fakat Yahya’nın doğumu bizim için de önemli bir anlam taşıyor. Çünkü onun dünyaya gelişi, bir bakıma Tanrı’nın Kurtarıcı’yı gönderme vaadini yerine getirmesinin ilk adımıydı. Tanrı, kendi Oğlu İsa Mesih’i dünyaya göndereceğine söz vermişti ve İsa, Yahya’dan yalnızca altı ay sonra doğacaktı.

Yahya, bizi sonsuza dek gerçek güvenliğe kavuşturacak Olan’ın yolunu hazırlayacaktı. İsa Mesih, kendi canı pahasına bizi kurtarmak için dünyaya geldi. Ölümden dirilerek ölümün üzerimizdeki gücünü kırdı. Bu nedenle son günde bizi de ölümden dirilteceğini ve güven içinde kendi egemenliğine alacağını biliyoruz. Tanrı’nın büyük merhameti, bizim için en açık biçimde Kurtarıcımız İsa Mesih’te görünür oldu.

Dua Edelim:
Sevgili Rab, gerçek güvencem Sensin. Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- İsa Mesih bize nasıl bir güvence sunuyor? Bundan nasıl emin olabiliriz?
- Korktuğunda İsa Mesih sana nasıl yardım ediyor?
- İsa Mesih, Tanrı’nın bize olan merhametini nasıl görünür kılıyor?

"Sekizinci gün çocuğun sünnetine geldiler. Ona babası Zekeriya'nın adını vereceklerdi. Ama annesi, 'Hayır, adı Yahya olacak' dedi. Ona, 'Akrabaların arasında bu adı taşıyan kimse yok ki' dediler. Bunun üzerine babasına işaret ederek çocuğun adını ne koymak istediğini sordular." ***(Luka 1:59-62)***

Elizabet'in komşularına ne kadar sinirlenmiş olabileceğini bir düşünün! Bebeğin adının ne olacağını söylüyor ama kimse onu dinlemiyor. Hayır, onun söyledikleri yeterli değilmiş gibi bir de Zekeriya'ya danışmaları gerekiyor. Sanki Elizabet'in sözünün hiçbir önemi yokmuş gibi davranıyorlar. Kim bilir, belki de Elizabet o anda eline geçen bir şeyi onlara fırlatmak istemiştir!

Böyle davranışlar insana kendisini görünmez hissettirebilir. Sanki insanlar size bakıyor ama sizi gerçekten görmüyor, söylediklerinizi duyuyor ama önemsemiyor gibidir. Sizin yerinize sözü daha çok dinlenecek, daha önemli olduğunu düşündükleri birini ararlar. Bu durum yeterince sık yaşandığında, insan sonunda başkalarının kendisine hissettirdiği şeylere inanmaya başlayabilir. Gerçekten önemsiz olduğunu, hiçbir değeri bulunmadığını, duygularının ve düşüncelerinin kimse için bir anlam taşımadığını düşünebilir.

Ama Tanrı bizi böyle görmez. İnsanların gözünde en son sırada bulunan, en önemsiz ya da en aşağı görülen kişileri bile göz ardı etmez. İsa Mesih, bizim uğrumuza dünyaya geldi ve yardıma muhtaç bir bebek olarak doğdu. Bizim için insanlara öğretti, onlara hizmet etti ve ihtiyaçlarıyla ilgilendi. Sonunda hiçbir yanlış yapmamış olmasına rağmen ihanete uğramasına ve ölüme teslim edilmesine izin verdi.

İsa bütün bunları neden yaptığını biliyordu. Kendi ölümünün bizi ölümün gücünden özgür kılacağını ve dirilişinin bizim de dirilişimizin yolunu açacağını biliyordu. Peki, bütün bunlar Tanrı'nın gözünde ne kadar değerli olduğumuzu göstermiyor mu? Sen, İsa Mesih'in uğruna kendisini seve seve feda ettiği kadar değerlisin. İnsanlar seni görmezden gelebilir, söylediklerini önemsemeyebilir ya da sana kendini değersiz hissettirebilir. Ama İsa seni görüyor, tanıyor ve önemsiyor. O'nun sana olan sevgisi, senin uğruna verdiği kendi yaşamında açıkça görülüyor.

Dua Edelim:
Sevgili Rab, kendimi görünmez hissettiğim zamanlarda beni gördüğünü ve benimle ilgilendiğini bana hatırlat. Amin.

Düşünme Soruları

- Bu dünyada değerli olduğunu ve birilerinin seni önemsediğini hissedebilmek için nelere ihtiyaç duyarsın?
- İsa Mesih'in sözlerinde ve yaşamında, seninle gerçekten ilgilendiğini gösteren neler görüyorsun?
- Kendilerini görünmez hisseden insanlara nasıl yardımcı olabilirsin?

"Zekeriya bir yazı levhası istedi ve 'Adı Yahya'dır' diye yazdı. Herkes şaşakaldı. O anda Zekeriya'nın ağzı açıldı, dili çözüldü. Tanrı'yı överek konuşmaya başladı. Çevrede oturanların hepsini bir korku aldı. Bütün bu olaylar Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yanında konuşulur oldu. Duyan herkes bunları yüreğinde saklayarak, 'Acaba bu çocuk ne olacak?' diyordu. Çünkü Rab onunla birlikteydi." ***(Luka 1:63-66)***

Daha önce bu ayetteki bir ayrıntıyı hiç fark ettiğimi sanmıyorum: "Bütün bu olaylar Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yanında konuşulur oldu." Anlaşılan Zekeriya'nın ailesinde yaşanan bu küçük olaylar, çevredeki insanların da yakından takip ettiği bir meseleye dönüşmüştü. Görünüşe göre Zekeriya, başından geçenleri Elizabet'e yazıyla anlatmış, Elizabet de bunları başkalarıyla paylaşmıştı. Böylece dokuz ay boyunca komşuları, meleğin Zekeriya'ya görünmesinden onun yaptığı hataya ve Tanrı'nın bütün bunlara rağmen vaadini yerine getirmesine kadar yaşanan her şeyi öğrenmiş olmalıydılar. Şimdi ise bu olayların son bölümü yaşanıyordu: Zekeriya'ya Tanrı'ya güvenmesi için ikinci bir fırsat verilmişti. O da Tanrı'nın buyurduğu gibi bebeğin adını Yahya koyarak bu kez O'nun sözüne güveniyordu.

Fakat komşular bütün bunlardan çok daha büyük bir olayı gözden kaçırmışlardı. Büyük olasılıkla Nasıra'dan gelen, Elizabet'e yardım eden genç akrabası Meryem'e pek dikkat etmemişlerdi. Meryem'in hamileliği henüz dışarıdan anlaşılabilecek kadar ilerlememişti. Bu yüzden onun da bir çocuk taşıdığını fark etmeleri için çok erkendi. Oysa Meryem gerçekten hamileydi ve dünyaya getireceği çocuk, Mesih İsa olacaktı.

İsa Mesih, insan olarak dünyamıza gelen Tanrı'nın Kendisidir. Peki, neden geldi? Bize hizmet etmek, bizi kurtarmak ve Tanrı'nın çocukları olabilelim diye Kendisini hepimiz için fidye olarak vermek üzere geldi. İsa'nın ölümü ve dirilişi sayesinde artık sonsuza dek sürecek yaşama ve sevince sahibiz.

Dua Edelim:
Sevgili Rab, dünyamıza gelmiş olman duyabileceğimiz en güzel haberdir. Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- Komşularının yaşamlarında olup bitenlerle ilgilenir misin?
- Sence o komşular daha sonra İsa Mesih hakkında da bir şeyler öğrenmiş midir?
- Çevrende İsa Mesih'i anlatabileceğin biri var mı? Bu konuda Rab'den yardım iste.

“Çocuğun babası Zekeriya Kutsal Ruh’la dolarak şu peygamberlikte bulundu: ‘İsrail’in Tanrısı Rab’be övgüler olsun! Çünkü halkının yardımına gelip onları fidyeyle kurtardı. Eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, kulu Davut’un soyundan bizim için güçlü bir kurtarıcı çıkardı; düşmanlarımızdan, bizden nefret eden herkesin elinden kurtuluşumuzu sağladı.’” ***(Luka 1:67-71)***

Zekeriya’nın Tanrı’nın yaptıklarını anlatırken kullandığı ilginç ifadeyi hiç fark ettiniz mi? “İsrail’in Tanrısı Rab’be övgüler olsun! Çünkü halkının yardımına gelip onları fidyeyle kurtardı” diyor. Dikkat ederseniz Zekeriya, Tanrı’nın yapacaklarından değil, sanki çoktan yapmış olduğu şeylerden söz ediyor. Geçmiş zaman kullanıyor.

Aslında Zekeriya’nın konuştuğu sırada İsa’nın çoktan dünyaya gelmiş olduğunu düşünürsek bu ifade anlaşılabilir. İsa henüz annesi Meryem’in rahminde, doğmamış bir bebektir. Beytlehem’de dünyaya gelmesine daha altı ay vardır. Bu nedenle Zekeriya’nın Tanrı için “Halkının yardımına geldi” demesini anlayabiliyorum.

Ama neden “Onları fidyeyle kurtardı” diyor? Sonuçta İsa’nın acı çekmesine ve çarmıhta ölmesine daha otuz yıldan fazla zaman var! Öyleyse Zekeriya neden henüz gerçekleşmemiş bir kurtuluştan, sanki çoktan tamamlanmış gibi söz ediyor?

Bence bunun nedeni, Zekeriya’nın, daha doğrusu belki de Kutsal Ruh’un, İsa’nın bizi günahtan ve kötülükten kurtarmak için yapacağı her şeyin kesinlikle gerçekleşeceğini bilmesidir. Tanrı’nın kurtuluş tasarısı öylesine kesin ve güvenilirdir ki Zekeriya bu olayları anlatırken geçmiş zaman kullanabiliyor. İsa’nın ölümü ve dirilişi o kadar kesin ki Tanrı bunlardan sanki çoktan gerçekleşmiş olaylarmış gibi söz edebiliyor. Çünkü İsa Mesih, sonsuza dek güvenebileceğimiz Kurtarıcımızdır.

Dua Edelim:
Sevgili Kurtarıcım, Senin kadar güvenilir başka hiç kimse tanımıyorum. Bütün yüreğimle Sana dayanabildiğim için şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- Bir insanın güvenilir olup olmadığını nasıl anlarsın?
- İsa Mesih’e güvenle dayanabileceğini nasıl bilebilirsin?
- Tanrı’nın sana yardım ettiğini ve güvenilirliğini gösterdiğini yaşadığın bir olayı anlat.

“Sen de, ey çocuk, Yüceler Yücesi’nin peygamberi diye anılacaksın. Rab’bin yollarını hazırlamak üzere önünden gidecek ve O’nun halkına, günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin. Çünkü Tanrımız’ın yüreği merhamet doludur. O’nun merhameti sayesinde, yücelerden doğan Güneş, karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak ve ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek üzere yardımımıza gelecektir.” ***(Luka 1:76-79)***

Güneşin doğuşuyla birlikte çevremizin aydınlanması ve böylece esenlik yolunu bulup o yolda yürüyebilmemiz ne kadar güzel bir tasvir! Ama bu anlatım biraz abartılı değil mi? Sonuçta yolumuzu bulmamıza yardım etmek için güneşin gerçekten gökten ayrılıp yeryüzüne inmesine gerek yok. Gökyüzünde, bizden çok uzakta kalıp ışığını üzerimize göndermesi yeterli olurdu, öyle değil mi?

Görünüşe göre Tanrı böyle düşünmüyor. Çünkü burada sözü edilen doğan Güneş, İsa Mesih’in Kendisidir. O, göklerde bizden uzakta kalıp kurtuluşumuzu oradan sağlamayı yeterli görmedi. Hayır, gökten aşağıya, insanların arasına, samanla dolu bir yemliğe kadar inmeyi seçti. Üstelik bundan da öteye gitti. Bizim uğrumuza çarmıhta ölüme katlandı ve üç gün mezarda kaldı.

Ama orada kalmadı! Tıpkı doğan güneş gibi İsa Mesih de gerçekten yükseldi: Ölümden dirildi. Böylece sonsuza dek ışığımız ve kurtuluşumuz oldu.

Dua Edelim:
Sevgili Rab, benim uğrumda beklenenin de ötesine geçtiğin için Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- Sana en son yardım eden kişiyi düşün. Bu kişi yardım etmek için elinden gelenin fazlasını mı yaptı, yoksa yalnızca gerekeni yapmakla mı yetindi?
- İsa Mesih sana yardım etmek için neden bu kadar ileri gitti?
- O’nun senin uğruna yaptıkları, İsa Mesih’le olan ilişkini nasıl etkiliyor?

“İsa Mesih’in doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf’la nişanlıydı. Ama birlikte olmalarından önce Meryem’in Kutsal Ruh’tan gebe olduğu anlaşıldı.” ***(Matta 1:18)***

“Meryem’in gebe olduğu anlaşıldı.” Bu sözler, Meryem’in ailesinin ne kadar büyük bir şaşkınlık yaşamış olabileceğini gösteriyor. Çünkü o dönemin toplumunda hiç kimse kızının evlenmeden önce hamile olduğunu öğrenmek istemezdi. Üstelik çocuğun babasının nişanlı olduğu adam olmadığı düşünülüyorsa durum çok daha ciddi olurdu! Evde büyük tartışmalar yaşanmış olabileceğini tahmin ediyorum. Birinin bu haberi Yusuf’a da vermesi gerekecekti. Yusuf’un nasıl tepki vereceğine bağlı olarak ailenin itibarı bile zarar görebilirdi.

Meryem, kendisine anlattıklarına inanan bir ailenin yanında üç ay geçirmişti. Şimdi ise evine dönmüştü ve muhtemelen anlaşmazlıklarla, öfkeyle, korkuyla ve utançla karşı karşıyaydı. Acaba ailesine gerçeği anlatmaya çalışmış mıydı? Yoksa ailesi onu dinlemeyi mi reddetmişti?

İsa’nın doğacağı dünya işte böyle bir dünyaydı. Acı, korku ve utançla dolu; birbirini seven insanların bile güvensizlik ve keder yüzünden acı çektiği bir dünya. İsa Mesih, günahın ve kötülüğün yaşamlarımızda yol açtığı bütün bu yıkımı ortadan kaldırmak için geldi. Bizi bunlardan özgür kılmak uğruna kendi canını verecekti. Üstelik ölümden de dirilerek bize yeni bir yaşam, sonsuza dek sürecek bir yaşam verecekti. Bu yaşam, Tanrı’ya ve birbirimize duyduğumuz sevgi ve güvenle, esenlikle dolu olacaktı.

Dua Edelim:
Sevgili Rab İsa, ihtiyaç içinde olduğumuzda bize yardım etmek için dünyamıza gelmiş olmana çok seviniyorum. Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- Meryem’in ailesinden biri olsaydın, çocuğun Kutsal Ruh’tan olduğuna ilişkin anlattıklarına inanır mıydın?
- Neden inanırdın ya da neden inanmazdın?
- Sence Meryem bu zorlu dönemi atlatacak gücü nereden buldu?

“Nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve Meryem’i herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi.” ***(Matta 1:19)***

Zavallı Yusuf! Mutluydu ve düğünü için hazırlıklar yapıyordu. Sonra bir anda bütün umutları yıkıldı.

Ama bu durumu nasıl karşıladığına bir bakın! Meryem’in kendisine haksızlık ettiğini düşünmesine rağmen bağırıp çağırmıyor. Ondan öç almaya da çalışmıyor. Bunun yerine, Meryem’i utandırmak istemediği için nişanlarını mümkün olduğunca sessizce sona erdirmenin bir yolunu arıyor.

İnsan açısından bakıldığında Yusuf gerçekten iyi bir adamdı. Hatta bu davranışı bana ileride büyüteceği İsa’yı hatırlatıyor. Çünkü Yusuf, içinde bulunduğu koşullarda Meryem’in acısını ve utancını elinden geldiğince üstlenmeye hazırdı. Onun asıl kaygısı, Meryem’i nasıl koruyabileceğiydi. İsa Mesih de bize karşı böyle davranır.

Elbette İsa bundan çok daha fazlasını yapar. Çünkü Yusuf’un Meryem hakkında düşündüklerinin aksine, İsa bizim hakkımızdaki kötü haberlerin bir yanlış anlaşılmadan ibaret olduğunu öğrenmeyecektir. Hayır, biz gerçekten de söylendiği gibi günahla yaralanmış, günahlı insanlarız. Buna rağmen İsa bize olan sevgisini, çarmıha kadar uzanan merhametiyle gösterir. Bizim uğrumuza acı çeker ve ölür. Ölümden dirildiğinde ise kendi diriliş yaşamını bizimle paylaşır. Böylece artık mahkûmiyet altında bulunan günahkârlar değil, bağışlanmış Tanrı halkı, Mesih’in kendi gelini oluruz (bkz. Romalılar 7:4; Vahiy 19:7-8).

Dua Edelim:
Sevgili Rab İsa, hakkımızdaki gerçeği bildiğin hâlde bizi sevdiğin ve Kendine ait kıldığın için Sana şükrediyorum. Seni seviyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- Yusuf’unkine benzer bir durumla karşılaşsaydın, sen de onun kadar merhametli davranabilir miydin?
- Tanrı, Oğlu’nu yetiştirmesi için Meryem’i seçti. Sence Yusuf’u da seçmiş miydi?
- Sence Tanrı, Meryem ve Yusuf’ta hangi özellikleri arıyordu? Neden?

“Ama böyle düşünmesi üzerine Rab’bin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: ‘Davut oğlu Yusuf, Meryem’i kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde oluşan, Kutsal Ruh’tandır. Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak.’

Bütün bunlar, Rab’bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: ‘İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar.’ İmmanuel, Tanrı bizimle demektir.” (Matta 1:20-23)

Melek Yusuf’a, “Meryem’i kendine eş olarak almaktan korkma” diyor. Aslında meleğin kendisine görünmesinden önce Yusuf’un korkmak için haklı nedenleri vardı. Çünkü o sırada Meryem’in başka bir adamdan hamile kaldığını düşünüyordu. Böyle bir durumda onunla evlenmeye karar verseydi, yüreğinin başka birine ait olduğunu düşündüğü bir kadınla nasıl bir evlilik sürdürebilirdi?

Fakat Tanrı, Yusuf’un karşı karşıya olduğu sorunu görüyor ve ona gönderdiği mesajda bu konuyu açıkça ele alıyor. Tanrı bizim karşılaştığımız sorunları da her zaman görür. Başkalarına anlatamayacak kadar utanç verici ya da rahatsız edici bulduğumuz sorunları bile bilir. Merhametiyle bunlarla ilgilenir. Hatta bu, Kurtarıcımız olarak dünyaya gelmesi, bizim uğrumuza canını vermesi ve ölümden dirilmesi anlamına gelse bile.

Tanrı’nın sevgisi ve kurtarma isteği, içinde bulunduğumuz durumun ne kadar kötü olduğuna bağlı değildir. Hiç kimse O’nun sevemeyeceği ya da kurtaramayacağı kadar aşağıda değildir. İsa Mesih, tam da böyle insanları kurtarmak için dünyamıza geldi.

Dua Edelim:
Sevgili Kurtarıcım, beni de gördüğün ve yaşadığım sorunlarla ilgilendiğin için Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- Başkalarına anlatmaktan utandığın kaygıların ya da sorunların var mı?
- Dua ederken Tanrı’dan yardım istediğinde, bu sorunları O’na anlatmakta hiç tereddüt ediyor musun?
- İsa Mesih’in sorunlarını zaten gördüğünü ve sana yardım etmek için yollar hazırladığını bilmek sana ne hissettiriyor?

*“Yusuf uyanınca Rab’bin meleğinin buyruğuna uydu ve Meryem’i eş olarak yanına aldı. Ama oğlunu doğuruncaya dek Yusuf ona dokunmadı. Doğan çocuğun adını İsa koydu.” **(Matta 1:24-25)***

Tanrı’nın Yusuf’la yalnızca rüyalar aracılığıyla iletişim kurması bana ilginç geliyor. Aslında bu pek de şaşırtıcı olmayabilir. Çünkü Yusuf, adını Yaratılış kitabının 37–50. bölümlerinde anlatılan başka bir Yusuf’tan almıştı. O Yusuf da Tanrı’dan gelen rüyalar görmüş ve Tanrı onu bütün İsrail ailesini kıtlıktan kurtarmak için kullanmıştı.

Tanrı, Eski Antlaşma’daki Yusuf’u yalnızca kendi ailesini değil, bütün bir ülkeyi, hatta yabancıları da kıtlıktan kurtarmak için kullandı. Çünkü Yusuf, Mısır’ın bütün tahılının yönetiminden sorumluydu. Buna karşılık Yeni Antlaşma’daki Yusuf’un görevi, bir anneyle bebeğine bakmaktı. İlk bakışta bu, diğer Yusuf’un yaptıklarıyla karşılaştırıldığında pek büyük bir iş gibi görünmeyebilir. Ancak Yusuf’un koruyup büyüttüğü bu bebek, Yaşam Ekmeği olan İsa’ydı. İsa, yaşamı, ölümü ve dirilişi aracılığıyla bütün dünyayı kurtaracaktı.

İsa’nın Kendisi de şöyle der: “Gökten inmiş olan diri ekmek Ben’im. Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak.” (Yuhanna 6:51a). İsa’ya güvenen hiç kimse sonsuza dek mahvolmayacaktır.

Dua Edelim:
Sevgili Rab İsa, Senin adın “Tanrı kurtuluştur” anlamına geliyor ve Sen benim için gerçekten de Kurtarıcımsın. Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları
- Senin adın ne anlama geliyor? Adını aldığın biri var mı?
- İsa’nın adı neden O’na bu kadar uygundur?
- İsa’nın bize verdiği Yaşam Ekmeği’nden nasıl “yeriz”?

"O günlerde Sezar Avgustus bütün Roma dünyasında bir nüfus sayımı yapılması için buyruk çıkardı. … Herkes yazılmak için kendi kentine gitti. Böylece Yusuf da, Davut'un soyundan ve torunlarından olduğu için Celile'nin Nasıra Kenti'nden Yahudiye bölgesine, Davut'un kenti olan Beytlehem'e gitti. Orada, hamile olan nişanlısı Meryem'le birlikte yazılacaktı." ***(Luka 2:1, 3-5)***

Yusuf'un ailesini koruma biçimi gerçekten hoşuma gidiyor. Burada onun, Meryem'i ve henüz doğmamış bebeğini nüfus sayımı için yaklaşık 145 kilometre uzaklıktaki Beytlehem'e götürdüğünü görüyoruz. İlk bakışta bu yolculuk, ailesini korumaktan çok onları tehlikeye atmak gibi görünebilir. Sonuçta Meryem'in doğum yapmasına çok az kalmıştı ve muhtemelen bu yolculuktan hiç hoşlanmamıştı!

Ancak o dönemin koşullarını düşündüğümüzde, Meryem'in evinden uzakta doğum yapmasını sağlamak belki de Yusuf'un ona gösterebileceği en büyük iyilikti. Çünkü Meryem'in evliliğinin üzerinden henüz altı ay bile geçmediğini herkesin bildiği bir yerde doğum yapması hiç de kolay olmayacaktı. Üstelik dokuz aylık hamile olduğu açıkça görüldüğü için insanlar muhtemelen çoktan dedikodu yapmaya başlamıştı!

Bu yüzden Yusuf, Meryem'i de yanında götürdü. Evlerinden ne kadar uzun süre uzak kalırlarsa dedikoducu komşularının bebeğin tam olarak ne zaman doğduğunu hesaplamalarının o kadar zor olacağını biliyordu. Böylece hem Meryem'i hem de İsa'yı korumuş oldu. Üstelik bu yolculuk, Mesih'in Beytlehem'de doğacağına ilişkin Tanrı'nın peygamberlik sözünü de yerine getiriyorsa bundan daha güzel ne olabilirdi!

Dua Edelim:
Sevgili Kurtarıcım, Sen beni günahtan, ölümden ve İblis'ten koruyorsun. Beni böylesine sevdiğin için Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- Birini korumaya çalışırken nasıl davranırsın?
- Sence Meryem, Yusuf'un kendisi için yapmaya çalıştığı şeyin değerini biliyor muydu?
- İsa Mesih, bizi günahtan, ölümden ve kötülükten özgür kılmak için acı çekerek, ölerek ve yeniden dirilerek bizi korudu. Sence bütün bunları senin için neden yaptı?

“Onlar oradayken, Meryem’in doğurma vakti geldi.” ***(Luka 2:6)***

Hiç kimsenin durduramayacağı bir şey vardır: Vakti gelen bir bebeğin doğumu. O an geldiğinde nerede olduğunuzun, meşgul olup olmadığınızın ya da doğum yapmak için güvenli bir yerinizin bulunup bulunmadığının hiçbir önemi kalmaz. Bebek her koşulda dünyaya gelecektir.

İsa’nın doğumunda da böyle oldu. Yusuf, Meryem’in doğum sancılarını çekebileceği ve bebeğini dünyaya getirebileceği en iyi yeri bulmaya çalıştı. Ama bulduğu yer, hiçbirinin arzu ettiği gibi değildi. Daha iyi bir yerde kalabilecekleri boş bir oda yoktu. Böylece Meryem, İsa’yı dünyaya getirdi ve O’nu en yoksul ailelerin bebekleri gibi bir yemliğe yatırdı.

Oysa Tanrı bu doğumun gerçekleşmesini istiyordu. Hem de tam o zamanda, Beytlehem’de, ailelerinin yardımından uzakta, düşündüğümde bile ürperdiğim kadar yoksul koşullarda. Tanrı’nın Oğlu İsa, yaşamının geri kalanını nasıl sürdürecekse öyle dünyaya geldi: Çoğu zaman başını sokacak bir evi olmadan, genellikle yoksulluk içinde, ama Kutsal Yazılar’da bildirilenleri yerine getirerek. İsa böyle bir doğumu seçti, çünkü yalnızca rahat ve varlıklı insanların değil, hepimizin Kurtarıcısı olmak için geldi. Yoksulların, evsizlerin, kendileriyle ilgilenecek ailesi ya da dostları olmayanların da Kurtarıcısı olmak istedi. İsa Mesih, ölümü ve dirilişi aracılığıyla bizim ailemiz, yardımcımız ve sonsuza dek yuvamız oldu. Çünkü bizi seviyor.

Dua Edelim:
Sevgili İsa, yaşamıma geldiğin ve benim yaşadığım gibi bir yaşam sürdüğün için Sana şükrediyorum. Rahatlık içinde değil, zorluklar arasında yaşadın. Bütün bunları beni sevdiğin için yaptın. Amin.

Düşünme Soruları
- Yusuf’un yerinde olsaydın, Meryem’in doğum sancıları başladığında yardım bulmak için nereye başvururdun?
- Sence Yusuf yardım bulabildi mi? Neden böyle düşünüyorsun?
- İsa neden böyle koşullarda doğmayı seçti? Peki neden böylesine acı dolu bir ölümü seçti?

*“İlk oğlunu doğurdu. Onu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü handa kendilerine yer yoktu.” **(Luka 2:7)***

Doğum sancılarını ve doğum sürecini bizzat yaşamış biri olarak, Meryem’in muhtemelen katlanmak zorunda kaldığı o zor koşullarda doğum yapmayı hayal bile edemiyorum. Luka, “Handa kendilerine yer yoktu” diyor. Burada kullanılan Grekçe kataluma sözcüğünün “han” mı yoksa “misafir odası” mı olarak çevrilmesi gerektiği aslında pek önemli değil. Önemli olan, doğum sancıları çeken bir kadına, telaş içindeki kocasına ve yeni doğmuş küçücük bebeğine o rahat yerde yer bulunmamasıydı. Tanrı’nın Kendisi için bile yer yoktu.

Peki İsa neden bir yemliğe yatırıldı? Doğum sancıları ve doğum, sonrasında insanı oldukça yorgun ve uykulu bırakır. Ben de doğumdan sonra uykum geldiğinde her şeyden önce bebeğimi güvenli ve sıcak bir yere koymak istemiştim. Kimsenin onu düşüremeyeceği, üzerine basamayacağı ya da başka bir şekilde zarar veremeyeceği bir yere. Eğer Meryem’in doğum yaptığı yer gerçekten bir ahırsa, orada mutlaka fareler de vardı. Meryem endişelenmiş olmalı. Bu yüzden Yusuf’la birlikte İsa’yı bulabildikleri en güvenli yere, bir yemliğe yatırdılar.

Elbette İsa artık bir bebek değil. Ama O da sana ve bana karşı aynı koruma isteğini duyuyor. Çünkü çektiği acılar, ölümü ve dirilişi aracılığıyla bize yaşam verdi. Artık Tanrı’nın sevgili çocukları olduğumuz için mümkün olan en güvenli yerde bulunmamızı istiyor. Bu nedenle bizi Kendisiyle birleştirdi. Nitekim Baba’ya şöyle dua ediyor: “Onlar da bizde olsunlar. … Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın.” (Yuhanna 17:21b, 23).

Dua Edelim:
Sevgili Rab, beni sevdiğin ve koruduğun için Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları
- Hiç bir bebeğin bakımını üstlendin mi?
- Üstlendiysen bebeğin güvenliğini nasıl sağladın?
- İsa Mesih seni nelerden koruyor? Bunu nasıl yapıyor?

“Aynı yörede, sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren çobanlar vardı. Rab’bin bir meleği onlara göründü ve Rab’bin görkemi çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar. Melek onlara, ‘Korkmayın!’ dedi. ‘Size, bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size, Davut’un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih’tir.’” ***(Luka 2:8-11)***

Yeni doğan oğlumu bana ilk gösterdikleri anı hâlâ hatırlıyorum. Bir bebek dünyaya gelmişti, hem de benim için! O benimdi. Sevebileceğim, varlığıyla sevinç duyabileceğim bir oğlum vardı. Şimdi büyümüş olsa da bir bakıma hâlâ benim oğlum ve sonsuza dek öyle kalacak.

Meleklerin çobanlara getirdiği haberin özü de buydu. Çünkü onlara, “Bugün size ... bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih’tir” dediler. Tanrı’nın bize bir Kurtarıcı göndermesi ne kadar şaşırtıcı! Üstelik sıradan bir kurtarıcı değil, Tanrı’nın Kendisi olan sevgili Oğlu! İsa’nın bizim için doğmuş olması ne kadar harika! Yalnızca Meryem ve Yusuf için değil, bugüne kadar yaşamış, günahla yaralanmış bütün insanlar için doğdu. İsa bizimdir. Sevebileceğimiz, varlığıyla sevinç duyabileceğimiz Kurtarıcımızdır.

Biz de O’na aitiz. Çünkü İsa, bizi Kendisine ait kılmak için uğrumuza canını verdi. Çarmıhın anlamı tam da budur. Şimdi ise ölümden dirildi ve bir daha asla ölmeyecek. Bu nedenle biz de O’nunla birlikte sonsuza dek yaşayacağız. Biz O’na aidiz, O da bizimdir. Bizim için doğdu ve sonsuza dek bizimle olacak.

Dua Edelim:
Sevgili İsa, ben Sana aidim, Sen de benimsin. Bunun için Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları
- İnsanlar bir bebek dünyaya geldiğinde genellikle neden sevinir?
- İsa Mesih nasıl sonsuza dek senin Kurtarıcındır?
- Sen nasıl O’na aitsin?

“İşte size bir işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız.”

“Birdenbire meleğin yanında, göksel ordulardan oluşan büyük bir topluluk belirdi. Tanrı’yı överek,

‘En yücelerde Tanrı’ya yücelik olsun, Yeryüzünde O’nun hoşnut kaldığı insanlara esenlik olsun!’

dediler.” (Luka 2:12-14)

İlk melek konuşmasını bitirir bitirmez, birdenbire gökyüzünün sayısız melekle dolması ve onların Kurtarıcımız İsa’yı bize gönderdiği için Tanrı’yı övmeye başlaması çok hoşuma gidiyor. Sanki Tanrı’nın kendilerine duyurmaları için verdiği bu harika müjdenin sevincini dile getirmek üzere ilahi söylemeye başlamak için sabırsızlanıyorlardı.

Sevinçlerini söyledikleri sözlerden duyabiliyoruz: “En yücelerde Tanrı’ya yücelik olsun, yeryüzünde esenlik olsun!” Melekler büyük bir mutluluk ve coşku içindeydi. Çünkü Tanrı, çok uzun zaman önce Kendisine sırt çevirmiş ve bir daha O’na dönüş yolunu bulamamış olan biz günahlı, yaralanmış insanlar için olağanüstü bir şey yapmıştı. Artık Tanrı’ya geri dönebileceğimiz bir yol vardı. Bu yol, hem Tanrı hem insan olan ve bize vaat edilmiş Kurtarıcımız olarak dünyaya gelen bu küçücük bebek aracılığıyla açılmıştı. Melekler, İsa’nın çekeceği acılar, ölümü ve dirilişi sayesinde biz insanların bir gün kendilerine ve bütün yaratılışa katılarak Tanrı’yı sonsuza dek seveceğimizi ve O’nun varlığından sevinç duyacağımızı kesinlikle biliyorlardı.

Biz de İsa’nın müjdesini henüz duymamış ya da ona inanmamış birine anlattığımızda meleklerin sevincini paylaşabiliriz. Bu kişi bir arkadaşımız, ailemizden biri ya da kapı komşumuz olabilir. Çünkü Tanrı, Mesih aracılığıyla dünyayı Kendisiyle barıştırıyor ve bizi sevgiyle Kendisine, gerçek yuvamıza çağırıyor.

Dua Edelim:
Sevgili Baba, Oğlun İsa’yı bize verdiğin için Sana şükrediyorum! Amin.

Düşünme Soruları

- En son ne zaman birine sevindirici bir haber verdin?
- Bu haberi verirken kendini nasıl hissettin?
- Sence İsa Mesih, bizi kurtaran Kişi olarak müjdemizin bizzat Kendisi olması hakkında ne hissediyor?

“Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekildikten sonra çobanlar birbirlerine, ‘Haydi, Beytlehem’e gidelim, Rab’bin bize bildirdiği bu olayı görelim’ dediler. Aceleyle gidip Meryem’le Yusuf’u ve yemlikte yatan bebeği buldular. Onları görünce, çocukla ilgili kendilerine anlatılanları bildirdiler. Bunu duyanların hepsi, çobanların söylediklerine şaşıp kaldılar. … Çobanlar, işitip gördüklerinin hepsi için Tanrı’yı yüceltip överek geri döndüler. Her şeyi, kendilerine anlatıldığı gibi bulmuşlardı.” ***(Luka 2:15-18, 20)***

Çobanların gördüğü sevinç dolu melekler topluluğuyla İsa’nın yemliğinin başında buldukları yorgun ve sıkıntılı aile arasında ne büyük bir karşıtlık vardı! Acaba Meryem’in yanında getirdiği sade kundak bezlerine sarılmış İsa’yı gördüklerinde ne düşündüler? Bu bebek hiç de bir Kurtarıcı’ya benzemiyordu!

Ama çobanlar bilgece davrandılar ve meleklerin söylediklerine güvendiler. Bu yüzden karşılaştıkları herkese müjdeyi anlattılar: Tanrı, sonunda günahın yaraladığı ve acılarla dolu dünyamıza bir Kurtarıcı göndermişti. Bu Kurtarıcı, Rabbimiz İsa Mesih’ti. Çobanlar sürülerinin yanına dönerken Tanrı’yı övüyorlardı. Çünkü Tanrı’nın vaatlerinin hiçbir zaman boşa çıkmayacağını biliyorlardı.

İsa’nın büyüyüp büyük kurtuluş işlerini gerçekleştirmesine daha uzun yıllar vardı. O, bütün günahlarımızı ve suçlarımızı çarmıha taşıyacak, ölümü yenmek için ölecek ve yeniden dirilerek yaşayan Rabbimiz ve Kurtarıcımız olacaktı. Böylece Kendisine güvenen herkes için gerçek yaşamın kaynağı olacaktı. Ancak o gün gelene kadar, çobanların anlattıklarını duyan insanların tutunabilecekleri bir umut vardı. Çünkü Tanrı’nın bizi kurtarma işi çoktan başlamıştı.

Dua Edelim:
Sevgili Rab, beni ve bütün insanları kurtarmak için dünyaya geldiğin için Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- Kendi yaşamında gerçekleşmesini beklediğin önemli şeyler nelerdir?
- Gelecekte neler olacağını bilmek, beklerken sana yardımcı olur mu?
- İsa Mesih’in ikinci gelişini beklerken sabrı ve sevinci nasıl buluyorsun?

"Çocuğu sünnet etme zamanı geldiğinde, sekiz günlükken O'na İsa adı verildi. Bu, annesi O'na gebe kalmadan önce meleğin çocuğa verdiği isimdi." ***(Luka 2:21)***

İsa sekiz günlük olduğunda, O'na ad verilmesinin ve sünnet edilmesinin zamanı gelmişti. Tanrı'nın İbrahim'e verdiği buyruk uyarınca her Yahudi erkek çocuğu sünnet edilirdi. Sünnet, kişinin Tanrı'ya ait olduğunu ve O'nun Yasası altında yaşadığını gösteren bir işaretti.

Sünnet töreni evde yapılırdı. Ancak İsa'nın ve anne babasının o sırada nerede kaldıklarını bilmiyoruz. Umarım Yusuf, ailesi için daha rahat bir yer bulabilmişti. Belki bir ev, belki de bir akrabalarının misafir odası! Kesin olan şu ki Yusuf, hem Meryem'in hem de bebeğin sağlıklı ve mutlu olması için elinden geleni yapıyordu.

Ama ne Yusuf ne de Meryem, İsa'yı sünnetin getirdiği acıdan koruyabilirdi. Bu, Tanrı'nın buyruğuydu ve yerine getirilmesi gerekiyordu. Üstelik beden almış Tanrı olan Kurtarıcımız İsa için bile! Böylece İsa, doğumundan sonraki ilk acısını yaşadı ve ilk kez kanını döktü. Halkını acı dolu ve kanlı bir ölüm aracılığıyla kurtaracak olan Kurtarıcı için ne kadar çarpıcı bir karşılama!

Sünnet bize acıyı hatırlatsa da aynı zamanda İsa'nın Kendini bize ve Tanrı'nın bütün halkına sonsuza dek bağladığını da hatırlatır. O bizim tarafımızdadır, insanlığın tarafındadır ve bunun izlerini kendi bedeninde taşır. Ölümden dirilmiş olmasına rağmen bugün de bize aittir ve bizden biridir. O nereye giderse biz de oraya gideriz. Çünkü İsa bizi sonsuza dek Kendisine ait kılmıştır.

Dua Edelim:
Sevgili İsa, benim uğruma acı çekmeyi kabul ettiğin ve Kendini sonsuza dek bize bağladığın için Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları
- Bebekken vaftiz edildin mi?
- Vaftiz ile sünnet hangi yönlerden birbirine benzer? Hangi yönlerden farklıdır?
- Sence İsa neden bizim yaşamak zorunda olduğumuz bütün deneyimleri, acı verenleri bile yaşamayı seçti?

“KARŞI ÇIKILACAK BİR BELİRTİ” —— 28 ARALIK 2026, PAZARTESİ

“Meryem’le Yusuf, çocuğu Rab’be adamak için Yeruşalim’e götürdüler. … O sırada Yeruşalim’de Şimon adında bir adam vardı. … Rab’bin Mesihi’ni görmeden ölmeyeceği Kutsal Ruh aracılığıyla kendisine bildirilmişti. … Şimon çocuğu kucağına aldı ve Tanrı’yı överek … onları kutsadı. Sonra çocuğun annesi Meryem’e şöyle dedi: ‘Bu çocuk, İsrail’de birçoklarının düşmesine ya da yükselmesine yol açmak ve aleyhinde konuşulacak bir belirti olmak üzere belirlenmiştir.’” ***(Luka 2:22, 25-26, 28, 34)***

Şimon, Meryem’in bebeğini “aleyhinde konuşulacak bir belirti” olarak tanımladığında acaba Meryem ne düşündü? Bebeğinin masum yüzüne bakarken insanların O’ndan nefret edeceğini, O’na zarar vereceğini ve O’nu yok etmek için ellerinden geleni yapacağını hayal etmek ne kadar zor olmalıydı! Yine de Meryem Kutsal Yazılar’ı biliyordu. Mesih olan Oğlu’nun acı çekeceğini bildiren sözlerden haberdardı.

Ve elbette İsa acı çekti. Önce Mısır’da bir sığınmacı olarak, sonra hizmet ettiği yıllar boyunca ve sonunda bizim uğrumuza çarmıhta canını verdiğinde. Yeşaya’nın söylediği gibi: “İnsanlarca hor görüldü, yapayalnız bırakıldı. Acılar adamıydı, hastalığı yakından tanıdı.” (Yeşaya 53:3a).

Ama hikâye burada sona ermedi. Çünkü İsa, Tanrı’nın sevgisinin bir belirtisiydi ve hâlâ öyledir. Üstelik bundan daha büyük bir belirti olamaz. İsa’nın bizim uğrumuza ölmesi ve dirilmesi, Tanrı’nın biz günahkârlara yönelik isteğinin sevgi, merhamet ve kurtuluştan başka bir şey olmadığını açıkça gösterir. İsa Mesih’te Tanrı’nın bize duyduğu sevginin yüksekliğini, derinliğini ve genişliğini görürüz.

Dua Edelim:
Sevgili İsa, Senin sevgin bana bile ulaşıyor! Sana şükrediyorum! Amin.

Düşünme Soruları
- İsa Mesih ilk kez ne zaman karşı çıkılmayla karşılaştı?
- Belirtiler bir anlam taşır. İsa Mesih senin için ne ifade ediyor?
- Tanrı’nın sevgisine ve merhametine ihtiyaç duyan insanlar için sen nasıl bir belirti olabilirsin?

"Anna adında bir kadın peygamber vardı. … Çok yaşlıydı. Kocasıyla … yaşadıktan sonra dul kalmıştı. Şimdi seksen dört yaşındaydı. Tapınaktan ayrılmaz, oruç tutup dua ederek gece gündüz Tanrı'ya tapınırdı. Tam o sırada ortaya çıkan Anna, Tanrı'ya şükrederek Yeruşalim'in kurtuluşunu bekleyen herkese İsa'dan söz etmeye başladı." ***(Luka 2:36-38)***

Bebek İsa'yla tapınakta karşılaşan iki kişinin de Kutsal Ruh'un sesini dinlemeye alışkın insanlar olması bana ilginç geliyor. Şimon, ölmeden önce Mesih'i göreceğine ilişkin Kutsal Ruh'tan bir vaat almıştı. Anna ise kadın peygamber olarak tanımlanıyor. Onun hizmeti hakkında bundan daha fazlasını bilmiyoruz. Ancak İsa'dan söz edebildiği herkese O'nu anlattığını biliyoruz.

Bu iki kişinin İsa'yla, O'nun tapınağa ilk gelişinde karşılaşmasına şaşmamak gerek. Çünkü onları oraya Tanrı göndermişti! Böylece İsa'yı kucaklarına alabildiler, sevinç duydular ve bu müjdeyi bütün dostlarına anlatabildiler.

Şimdi ise sıra bizde. Çünkü Kutsal Ruh bizim de içimizde yaşıyor. Bizi Kurtarıcımız İsa'ya iman etmeye yönelten O'dur. İsa'nın bizi kurtarmak için canını verdiğini ve ardından ölümden dirildiğini, böylece Tanrı'nın Egemenliği'nde O'nunla sonsuza dek yaşayabileceğimizi bilmemizi sağlayan da O'dur. Kutsal Ruh sayesinde sevinç duyuyor ve İsa'yı yüreklerimizde taşıyoruz. Biz de sevdiğimiz herkese O'nu anlatabiliriz.

Dua Edelim:
Sevgili Kutsal Ruh, bana İsa Mesih'e güvenen bir iman verdiğin için Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları
- Kutsal Ruh hakkında neler biliyorsun?
- Kutsal Ruh yaşamında sana nasıl yardım ediyor?
- Kutsal Ruh'tan, birine İsa Mesih'i anlatabilmen için sana bir fırsat vermesini iste. Eğer heyecanlanıyor ya da çekiniyorsan, daha farkına bile varmadan kendini rahatça İsa'dan söz ederken bulabilmen için O'na dua et.

“İsa, Kral Hirodes’in günlerinde Yahudiye’nin Beytlehem Kenti’nde doğduktan sonra bazı yıldızbilimciler doğudan Yeruşalim’e gelip şöyle dediler: ‘Yahudiler’in Kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda O’nun yıldızını gördük ve O’na tapınmaya geldik.’” ***(Matta 2:1-2)***

Yıldızbilimcilere üzülüyorum. Doğudan, hiçbir kötü niyet taşımadan, yeni doğmuş bir kralı ziyaret etmeyi umarak gelmişlerdi. Bu yüzden doğal olarak O’nu önce Yahudiye kralının sarayında aradılar. Sonuçta tahtın vârisini başka nerede bulabilirlerdi ki?

Bebeğin Hirodes’in ailesinden olmadığını bilmiyorlardı. Hirodes’in tahtını korumak uğruna küçücük çocukları bile öldürebilecek kadar zalim biri olduğunu da bilmiyorlardı. Böylece bütün iyi niyetlerine rağmen kendilerini korkunç bir olayın içinde buldular. Umarım sonrasında neler yaşandığını hiç öğrenmemişlerdir.

Böyle bir şey bizim de başımıza gelebilir. Hiçbir kötü niyetimiz olmadan söylediğimiz bir söz ya da yaptığımız bir şey, hiç istemediğimiz hâlde bir felakete yol açabilir. Olanları geri alabilmek için canımızı bile vermeye hazır olabiliriz, ama bunu yapamayız. Bu da yüreğimizi parçalar.

Eğer sen de böyle bir durumdaysan Tanrı seni anlıyor ve acını paylaşıyor. İsa da Kendi doğumunun başka çocukların ölümüne yol açtığını mutlaka biliyordu. Bırak, seni teselli etsin.

Yaşananlarda gerçekten bir suçun olabileceğinden korkuyorsan bunu da İsa’ya bırak. Çünkü O, bütün günahı ve suçluluğu ortadan kaldırmak ve bunların yaşamlarımızda açtığı yaraları iyileştirmek için dünyaya geldi. İsa senin iyileşmeni ve bereketlenmeni istiyor. Bunu gerçekleştirmek için öldü ve yeniden dirildi. Şimdi de seni sevgiyle Kendisine çağırıyor.

Dua Edelim:
Sevgili İsa, Sen her şeyi biliyorsun. Lütfen bana yardım et. Amin.

Düşünme Soruları

- Geçmişe ilişkin pişmanlıkların var mı?
- Bu pişmanlıkların getirdiği kederi İsa’ya nasıl taşıyabilirsin?
- Çektiği acı henüz dinmemiş olan ve dualarına ihtiyaç duyan birini tanıyor musun?

“Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yeruşalim halkı da tedirgin oldu. Bütün başkâhinleri ve halkın din bilginlerini toplayarak onlara Mesih’in nerede doğacağını sordu. ‘Yahudiye’nin Beytlehem Kenti’nde’ dediler. … Bunun üzerine Hirodes yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın göründüğü anı tam olarak öğrendi. ‘Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulunca bana haber verin, ben de gelip O’na tapınayım’ diyerek onları Beytlehem’e gönderdi.” ***(Matta 2:3-5a, 7-8)***

Hirodes’in yıldızbilimcilere yardım etmeyi reddetmek yerine onları neden Beytlehem’e gönderdiğini merak etmeden duramıyorum. Acaba İsa hakkında kendisinden bazı bilgiler sakladıklarını ve bunları daha sonra öğrenebileceğini mi düşündü? Yoksa “Ben de gelip çocuğa tapınmak istiyorum” sözlerine gerçekten inanacaklarını mı sanıyordu?

Yıldızbilimciler aptal değildi. Bence İsa’nın Hirodes’in ailesinden olmadığını öğrendiklerinde, Hirodes’in O’na ne yapacağını çok iyi anlamışlardı. Kralların nasıl davrandığını biliyorlardı. Bu yüzden Hirodes’in söylediklerini kabul ediyormuş gibi davranıp mümkün olan en kısa sürede Beytlehem’e doğru yola çıktılar.

Kötü niyetli insanlarla uğraşmak zorunda kalmak kolay değildir. Bu kişi bir kral, baskıcı bir işveren ya da sana kötü davranan bir aile üyesi olabilir. Bazen yapabileceğin tek şey, Tanrı’dan yardım dilemek ve mümkün olduğunca çabuk o ortamdan uzaklaşmaktır. Eğer sen de böyle bir durumdaysan Tanrı’nın yaşadıklarınla ilgilendiğinden emin olabilirsin. Çünkü O, bizi her türlü kötülükten, günahtan ve istismardan kurtarmak için dünyamıza geldi. İsa, kendi özgür iradesiyle acılarımızı üstlendi. Böylece ölümü ve dirilişi aracılığıyla bize sonsuza dek sürecek yaşamı, esenliği ve özgürlüğü verebildi.

Dua Edelim:
Sevgili Rab, tehlikede olduğum zaman bana yardım et! Amin.

Düşünme Soruları

- Sence Hirodes neden bir bebekten bu kadar korkuyordu?
- Yeruşalim halkı neden tedirgin olmuştu?
- Kötü niyetli bir insana ya da tehlikeli bir duruma karşı Tanrı’dan ne zaman yardım istedin?

"Yıldızbilimciler, kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Doğuda görmüş oldukları yıldız onlara yol gösteriyordu. Yıldız, çocuğun bulunduğu yerin üzerine varınca durdu. Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinç duydular. Eve girip çocuğu annesi Meryem'le birlikte gördüler ve yere kapanarak O'na tapındılar. Hazinelerini açıp O'na armağan olarak altın, günlük ve mür sundular. Sonra Hirodes'in yanına dönmemeleri için rüyada uyarılınca ülkelerine başka yoldan döndüler." ***(Matta 2:9-12)***

Ne güzel bir sahne, değil mi? Yabancı ülkelerden gelen bu saygın yıldızbilimciler, İsa'nın önünde diz çökerek O'na armağanlar sunuyorlar. Acaba gözlerini kocaman açmış, henüz yürümeye başlamış olan küçük İsa bu armağanlar hakkında ne düşündü? Sanırım Meryem, İsa'nın onları ağzına götürmemesine dikkat etmek zorunda kalmıştır!

Ancak burada altın, günlük ve mürden çok daha fazlası var. Çünkü İsa'nın Kendisi de bir Armağan'dır. Üstelik yalnızca Yahudi halkına verilmiş bir armağan değil. Tanrı, O'nu bütün dünya uluslarına Kurtarıcımız ve Fidye Ödeyerek Bizi Kurtaran olarak verdi. İsa'nın önünde diz çöken bu adamlar, O'na tapınan Yahudi olmayan insanların yalnızca ilkleriydi. İsa, yeryüzündeki yaşamı boyunca insanlara hizmet edecek, öğretecek, vaaz verecek ve acı çekecekti. Sonunda ise bütün insanlık yaşama kavuşabilsin diye kendi canını verecekti. İsa Mesih, yaşamı, ölümü ve dirilişi aracılığıyla hepimizi sevinç ve bağışlanma içinde yeniden Tanrı'ya çağıracaktı.

Dua Edelim:
Sevgili Baba, bize bütün armağanlarının en değerlisi olan Oğlun İsa'yı verdiğin için Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- Sence İsa'ya sunulan armağanlara sonunda ne oldu?
- Tanrı'nın hem Yahudi çobanları hem de Yahudi olmayan yıldızbilimcileri İsa'yı görmeye göndermesinin nedeni ne olabilir?
- Sen İsa'ya sevgini göstermek için nasıl bir armağan sunabilirsin?

"Yıldızbilimciler gittikten sonra Rab'bin bir meleği Yusuf'a rüyada görünerek, 'Kalk!' dedi. 'Çocukla annesini al, Mısır'a kaç. Ben sana haber verinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu aratacak.' Böylece Yusuf kalktı, aynı gece çocukla annesini alıp Mısır'a doğru yola çıktı. Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: 'Oğlumu Mısır'dan çağırdım.'"
(Matta 2:13-15)

O gece çok korkutucu geçmiş olmalı. Yusuf'un Meryem'i uyandırdığını, İsa'yı uyandırmamak için fısıldayarak konuştuğunu gözümde canlandırabiliyorum. Bir kandilin ışığında eşyalarını olabildiğince hızlı toplamış, belki de bazılarını geride bırakmak zorunda kalmışlardı. Ardından üçü birlikte yola çıkmış olmalıydı.

İyi anne babalar, çocukları tehlikedeyken hiç vakit kaybetmezler. Tanrı da bizim tehlikede olduğumuzu gördüğünde vakit kaybetmedi. Çünkü O'na sırt çevirdiğimizi ve kendimizi İblis'in egemenliği altına soktuğumuzu görmüştü. Daha dünyanın başlangıcında bile bize bir Kurtarıcı göndereceğini vaat etti (bkz. Yaratılış 3:15).

Sonra bizi kurtarmak için Kendisi geldi ve Kurtarıcımız oldu. Bizi öylesine sevdi ki İsa adıyla, insan bir bebek olarak aramızda doğdu. Bizi mahvolmaktan kurtarmak için Kendi yaşamını, ölümünü ve dirilişini bizimle yıkımın arasına koydu. Bundan daha büyük bir sevgi olabilir mi?

Dua Edelim:
Sevgili Rab, tehlikede olduğumu gördün ve beni kurtarmak için geldin. Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları
- Sevdiğin birini korumak için ne kadar ileri giderdin?
- Sence Yusuf, Meryem ve İsa için Mısır'da sığınmacı olarak yaşamak nasıl bir deneyimdi?
- Sence Tanrı neden daha küçük bir çocukken bile tehlikelerle ve zorluklarla karşılaşacağı bir yaşamı seçti?

"Yıldızbilimciler tarafından aldatıldığını anlayan Hirodes çok öfkelendi. Onlardan öğrendiği zamana göre Beytlehem ve bütün yöresinde bulunan iki ve daha küçük yaştaki erkek çocukların hepsini öldürttü." ***(Matta 2:16)***

Bir zamanlar şu soru beni çok rahatsız ederdi: Tanrı, Kendi Oğlu güvenli bir şekilde Mısır'a doğru yol alırken bu küçücük çocukların öldürülmesine nasıl izin verebilirdi?

Mantıklı düşündüğümüzde Tanrı'yı suçlamanın hiçbir anlamı yok. Kötülüğü yapan Tanrı değil, Hirodes'ti. Ama bunu söylemek de pek yardımcı olmuyor. Sanki bu dünyanın Hirodeslerinden zaten böyle davranmalarını bekliyoruz. Bu yüzden kötülük yaptıklarında şaşırmadan üzülüyor ve yaşamımıza devam ediyoruz. Ama Tanrı söz konusu olduğunda durum farklı. Çünkü O'ndan iyilik bekliyoruz. Korkunç kötülüklerin yaşandığını gördüğümüzde ise şaşkınlık ve acı içinde feryat ediyor, Tanrı'yı suçluyoruz. Bu mantıklı olmayabilir, ama insanca bir tepkidir.

Bu soruyla ancak bir gerçeği fark ettiğimde başa çıkabildim: Aslında Tanrı, İsa'yı ölümden kurtarmamıştı. Yalnızca ölümünü ertelemişti. Beytlehem'in son bebeği de otuz yıl sonra ölecekti. İhanete uğrayacak, kırbaçlanacak ve çarmıha çivilenecekti. Üstelik bütün bunları diğer bebekler için, benim için ve senin için yaşayacaktı.

Dünyadaki korkunç kötülüklere ancak İsa'nın çektiği acılar, ölümü ve dirilişi sayesinde dayanabiliyorum. Çünkü İsa, Tanrı'nın Kendisidir ve izleyeceği yolu bilerek seçmiştir. Bunu Kendini kurtarmak için değil, Kendi canı pahasına hepimizi kötülükten kurtarmak için yaptı. Bizi işte bu kadar çok seviyor. Tanrı'nın yüreği böyleyse bu dünyanın Hirodesleri asla kazanamayacak. İsa sonsuza dek yaşıyor ve egemenlik sürüyor. O'nun sayesinde biz de yaşayacağız.

Dua Edelim:
Sevgili Rab, korkunç kötülükler yaşandığında bizi kurtar! Amin.

Düşünme Soruları

- Haberleri izlemekte zorlandığın oluyor mu?
- Sence İsa'nın yeryüzündeki yaşamının hem başlangıcı hem de sonu neden korkunç olaylarla çevrilidir?
- Kötülüklerle karşılaştığın zamanlarda yardım bulmak için İsa'ya nasıl dayanıyorsun?

“Hirodes öldükten sonra Rab’bin bir meleği Mısır’da Yusuf’a rüyada görünerek, ‘Kalk!’ dedi. ‘Çocukla annesini al, İsrail’e dön. Çünkü çocuğun canına kıymak isteyenler öldü.’ … Yusuf da gidip Nasıra denen kente yerleşti. …” ***(Matta 2:19-20, 23)***

Acaba küçük İsa, anne babasının eve dönmek için planlar yaptığını duyduğunda neler hissetti? Çünkü henüz çok küçük olduğundan Mısır muhtemelen O’na “ev” gibi geliyordu. Beytlehem’den ayrıldıklarında büyük olasılıkla henüz iki yaşına bile girmemişti. Acaba orayı hiç hatırlıyor muydu? Celile’yi ise daha önce hiç görmemişti. Küçük İsa’nın tanıdığı dünya, ailesinin dili ve kültürüyle Mısırlı oyun arkadaşlarının dili ve kültürünün iç içe geçtiği bir dünyaydı.

Yine de Tanrı, O’nun İsrail’de olmasını istiyordu. Bu yüzden oraya gittiler.

Düşünürsen bu durum, İsa’nın yetişkinlik yıllarındaki yaşamını da oldukça iyi anlatıyor. Çünkü insanlara vaaz verdiği ve hastaları iyileştirdiği yıllar boyunca sürekli yolculuk ediyordu. “İnsanoğlu’nun başını yaslayacak bir yeri yok” derken de haklıydı (Luka 9:58b). Çoğu zaman gecelerini bir yabancının evinde ya da yol kenarında bir yerde geçiriyordu. İsa, acı çekip ölünceye ve ölümden dirilinceye kadar gerçek anlamda “evinde” kalıcı bir huzura kavuşmayacaktı. O’nun gerçekleştirdiği büyük kurtuluş işi sayesinde biz de günahlarımız bağışlanmış ve bereketlenmiş olarak Tanrı’nın çocukları olabiliyoruz. Şimdi ise İsa, bize yer hazırlamak için bizden önce Baba’sının evine döndü (bkz. Yuhanna 14:2; 17:24). Çünkü sonsuza dek Kendisiyle birlikte olmamızı istiyor.

Dua Edelim:
Rab İsa, Kendi evini benim de evim yaptığın için Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları
- Bir yeri senin için “ev” yapan şey nedir?
- Sence İsa’nın evinde sonsuza dek yaşamak nasıl olacak?
- Orada yaşamaktan sevinç duyacağını düşünüyor musun?

"Meryem ise bütün bu sözleri derin derin düşünerek yüreğinde saklıyordu. … İsa bilgelikte ve boyda gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu." ***(Luka 2:19, 52)***

Peki, bundan sonra ne oldu? Yeruşalim'e yaptıkları bir yolculuk dışında İsa'nın çocukluk yılları oldukça sakin geçmiş gibi görünüyor (bkz. Luka 2:41-52). İsa da her çocuk gibi günlük ihtiyaçlarını karşılamayı, ev işlerini yapmayı ve ailesine yardım etmeyi öğrenmiş olmalıydı. Meryem muhtemelen O'na yemek yapmayı da öğretmişti (bkz. Yuhanna 21:9-13). Mahallede arkadaş edinmeyi öğrenmiş olmalıydı. Büyük olasılıkla okula gitmiş ve İbranice Kutsal Yazılar'ı okumayı öğrenmişti. Elbette Yusuf da O'na marangozluk mesleğini öğretmiş olmalıydı (bkz. Markos 6:3).

Bu sessiz yıllar için mutluyum, çünkü İsa'nın ailesinin biraz huzur içinde yaşamaya ihtiyacı vardı. Meryem'in, Oğlu'nun doğumu sırasında yaşanan olaylar üzerinde düşündüğünü biliyoruz. Hiç kuşkusuz meleklere ve yıldızbilimcilere ilişkin yaşadıklarını İsa'ya da anlatmıştır. Meryem ve Yusuf, Tanrı'nın tasarısını anlamaya çalışarak İsa'nın geleceğini düşünmüş ve O'nu karşılaşacağı şeylere ellerinden geldiğince hazırlamaya çalışmış olmalıydılar. Çünkü İsa'nın Mesih olduğunu ve Tanrı'nın halkını günahın ve kötülüğün gücünden kurtaracağını biliyorlardı. Kutsal Yazılar'ı doğru anlamışlarsa O'nun bizim uğrumuza çekeceği acıları, ölümünü ve dirilişini önceden bildiren, insanı kaygılandıran peygamberlik sözlerini de fark etmiş olmalıydılar.

Eminim hem İsa için hem de O'nunla birlikte dua ediyorlardı. O'nu bütün yürekleriyle seviyorlardı. Bu da hepimizi herkesten daha derin bir sevgiyle sevecek Olan için güzel bir başlangıçtı.

Dua Edelim:
Sevgili Rab İsa, beni sevdiğin ve Kurtarıcım olduğun için Sana şükrediyorum. Amin.

Düşünme Soruları

- İsa'nın büyüdüğü yılların bu kadar sakin geçmiş olması seni şaşırtıyor mu?
- Neden şaşırıyorsun ya da şaşırmıyorsun?
- Sence İsa'nın bu yıllarda öğrendiği en değerli şeyler nelerdi? Neden?

Tanrı bize yaklaştı. Size bir Kurtarıcı doğdu!

Tanrı, vaat ettiği Kurtarıcı'yı dünyanın korkuları ve acıları sürerken gönderdi. İsa Mesih, sıradan insanların yaşamlarının ortasında, bir bebek olarak aramıza geldi. Meryem ile Yusuf'un, çobanların ve O'nu bekleyenlerin karşılaştığı bu çocuk, Tanrı'nın Oğlu'ydu.

Yemlikte başlayan yaşamı çarmıha uzandı. Günahlarımızı yüklenen İsa Mesih, uğrumuza öldü ve ölümden dirildi. Noel'de hatırladığımız sevinç bu kurtuluşa dayanır: Tanrı bizi yalnız bırakmadı; lütfuyla bize geldi.